

Prenumerata.

Rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.

Za odosłanie do domu dołącza się kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: koszt przesyłki pocztowej podane są w nagłówku numeru porannego.

Zagranicą (z przesyłką jednorazową) miesięczn. 1 k. 50.

Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie *Kurjera* przyjmowana być nie może.

Numer pojedynczy wieczorny kop. 5, poranny w dniu powszednim k. 3, w niedzielę i święta k. 5.

Dziś: Dzień Zad. Wiktor B.
Wtorek: Huberta B. i Wenefryda P.
Środa: Karola Boromeusza i Emeryka.
Czwartek: Zachariasza i Elżb. Małż.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta ureczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY PIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem; w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Wschód słońca o godzinie 6 minut 38.
Zachód 4 50.
Długość dnia godzin 11 minut 16.
Ubytek „ „ 5 „ 22.

Wschód księżycy o godzinie 1 minut 24 w.
Zachód 2 46 r.
Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 6.
Dziś o godzinie 2-ej po południu ciepła 4° R.

Ogłoszenia.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., za każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., za każdy następny raz 1½ kop.

Ogłoszenia do *Kurjera Warszawskiego* przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmana i Frndlera ulica Senatorska nr 18.

Piatek: Leonarda Wyznawcy.
Sobota: Willikranda Biskupa.
Niedziela: Godyfryda B. i 4-ch Kor.
Poniedziałek: Teodora M.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Witimira, jutro Chwaliśława.

Zgromadzenia: Drugi dzień obrad drugiego zjazdu przemysłowców górniczych Królestwa Polskiego, przy współudziale przedstawicieli miejscowych kolei żelaznych. (Sala aleksandryjska ratusza—godzina 1 z południa.)

Teatra: Wielki: dziś „Bracia Rantzau”; jutro „Hugonoci” (występ gościnny panny Stoltzman-Prylińskiej i p. Franciszka Zawadzkiego); — Rozmaitości: dziś „W domu i za domem”; jutro „Uściskajmy się” i „Księżna Jerzowa”; — Mały (przy ulicy Daniłowiczowskiej): dziś „Gasparone”; jutro „Gasparone”. (Godzina 7 i pół wieczorem.)

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. Otwarty codziennie od godziny 10-ej rano do wieczora.

— W dniu jutrzejszym odprawione będą następujące nabożeństwa żałobne:

w kościele św. Marcina (po-angustjańskim) o godzinie 7-ej zrana z kazaniem za dusze sióstr bractwa św. Tekli; kazanie wypowie ks. kanonik Zdzitowiecki;

w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) o godzinie 9-ej zrana za dusze zmarłych członków arcybractwa św. Anny, a o godzinie 10-ej za zmarłych członków arcybractwa Serca N. Marji Panny;

w kościele św. Kazimierza (paniensakramentek) o godzinie 10-ej zrana za dusze zmarłych członków arcybractwa nieustającej adoracji Przenajświętszego Sakramentu.

— Jutrzejszymi nieszporami rozpocznie się w kościele św. Karola Boromeusza (przy ulicy Chłodnej) nabożeństwo odpustowe, przypadające na dzień 4-ty b. m. ku czci św. Karola Boromeusza, pochodzącego z książąt Medyceuszów. W roku 23-im życia został on arcybiskupem medjołańskim. Był wzorem świętobliwości i gorliwości w sprawach religij. Umarł w roku 1584-ym.

Przegląd polityczny.

Z bardzo poważnego źródła berlińskiego otrzymujemy następujące uwagi o położeniu politycznym:

„Mogę zapewnić, że po za urzędowymi formułkami konferencyjnymi jest już rzeczą w dyplomacji przyjętą za pewnik, iż życzenia bułgarów zostaną uwzględnione, o ile się to da pogodzić z zasadą nienaruszenia traktatu berlińskiego.

W jaki sposób zostanie w tym kierunku statut organiczny zmieniony, czy da się pogodzić w jednej osobie godność księcia i gubernatora i zaprowadzić jakąś unję osobistą, nad tem będzie konferencja obradować. Warunkiem bezwzględny jest utrzymanie w całości traktatu berlińskiego tak, żeby Serbja żadnych pretensyj podnosić nie mogła.

Czy wynalezienie tej kwadratury koła się powiedzie, nie można przesądzać, ale taką jest wola wszystkich państw. Przeważał szale ks. Bismark, który nareszcie przemówił:

Oświadczył on: „że celem traktatu berlińskiego jest nie jakaś równowaga drobnych państwów bałkańskich, ale równowaga wpływu wielkich mocarstw na wschodzie”. Rosja poświęca dzisiaj bułgarów dla konserwatywności i lojalności traktatowej, więc nie może i Austrja innego zająć stanowiska; nie może domagać się zmian na rzecz Serbji, skoro zresztą i sama Serbja stoi przy traktacie berlińskim. Jeżeli bez naruszenia traktatu da się pod sankeja sultana, a wskutek nalegań Anglii coś uczynić dla bułgarów, to przecież Austrja o to wojny prowadzić nie może, nie będzie też i Serbja śmiała się ruszyć. Wystąpienie jej teraz dopiero, gdy już Europa zgodnie działa, byłoby szaleństwem.

Widocznie jest, że ks. Aleksander bułgarski jest powiadomiony o tym obrocie zapatrywań i dlatego wrócił do Filipopolu.

Znowu zatem porozumienie wielkich państw jest przywrócone i ks. Bismark wcale nie lęka się tego, ażeby się w praktyce rozbić mogło. Znosi się wszelako na długie obrady konferencji.”

Z Wiednia piszą do nas pod d. 31-ym z. m.:

„Dzisiejszy dzień przyniesie może niezmierniej do-

nosności oświadczenia. W pytaniach przygotowanych dla hr. Kalnoky’ego przez delegację węgierską dotknięte zostały dwa punkta, które w rżen rzeczy trafiają:

1) *Co się stało z przymierzem Niemiec i Austrji?* Czytelnicy *Kurjera* wiedzą, że ono nie istnieje; jest tylko dobry, ale luźny, nieczem nieokreślony stosunek, a miejsce jego zajęła entente trójcesarska. Kto na tem dobrze wyszedł, kto źle, w ogóle kto dobrze stoi?

2) Jaki stosunek zachodzi pomiędzy Austrją i Serbją? Czy wpływ austriacki na Wschodzie nie doznał ciosu?

Są dwa fakta pierwszorzędnej wagi: raz, że Austrja uznawała rację mobilizacji serbskiej, powtóre, że nie tylko nie zachęcała Serbji do zbrojnego wystąpienia, ale ją stanowczo od tego wstrzymywała, zalecając czekać na akcję Europy, przyczem swoje poparcie jej przyrzekała.

Serbja czekała i zmarnowała porę stosowną do stworzenia *fait accompli* wtedy, kiedy wkroczenie do Bułgarii nie było jeszcze wcale zerwaniem z całą Europą, *bo nie było wtedy Europy*, nie było zgody, nie było konferencji i za to ma Serbja odejść z kwitkiem—więc oczywiście z niechęcią przeciw Austrji? Węgrzy chcą wiedzieć jak te rzeczy stoją. Czy hr. Kalnoky da odpowiedzi jasne czy niejasne, w obu razach będą wymowne.”

Otóż w tej ostatniej tylko uwadze nasz korespondent myli się. Odpowiedź dana w sobotę przez hr. Kalnoky’ego była najniżej mowniejszą pod słońcem i niczego nie wyjaśniła, przesuwając się ulotnie po powierzchni wszystkich pytań. Inaczej zresztą być nie mogło: wszystko w tej chwili było tak jeszcze niegotowe, że ani najlżejszego rąbka wstydliwej tajemnicy mają stanu, opiekujący się interesami monarchji tak drażliwej natury, odkryć przed profanami nie mógł, chociażby w rządzie profanów stanęli najwybitniejsi przedstawiciele narodu.

Fremdenblatt pod marką urzędową zapowiada, że dla Wschodniej Rumelji może być coś uczynionem bez naruszenia traktatu berlińskiego, gdyż statut organiczny nie jest integralną jego częścią, ale później dopiero został przez komisję europejską z u-

W dzień zaduszny.

Żegnałem Powązki... Była to już godzina późna. Tłumy przeczekały się coraz więcej. Świeczki i lampki dogasały na pięknie przybranych w girlandy i wieniec mogiłach. Powietrze było ciężkie, nieco zadymione i mgliste, niebo zachmurzone, bez żadnej gwiazdy...

Wracałem smutny, przynębiony. Ostatni raz rzuciłem spojrzenie na te potężne drzewa, na te wspinałe pomniki i ubogie kopce, pod którymi chowają się szczątki istot niegdyś żyjących i cierpiących... Zdawało się, że do uszu moich odgłosy dzwonków tramwajowych, gwar ostatniej garstki powracającej do domu w wesołym towarzystwie, stuk toczącej się po bruku dorożki, która wiozła zapóźnionego pasażera, co świętował święto umarłych.

Stąpiłem powoli, zatopiony w myślach. Przyszłemu tu szukać wrażeń więcej niezwykłych—znalazłem je. Ta majestatyczna, groźna cisza nasuwała mi do głowy tysiące pytań wątpliwych o zagadkę nierozwiązanej, niepojętej—o zagadkę życia.

Nogi moje tonęły w błocie; niekiedy plusk wody, stojącej w kałuży, budził mnie i na chwilę przypominał o rzeczywistości. Wychodziłem z bramy i skręcałem na chodnik. Na chodniku było już pusto—jedna tylko jakaś postać podążała w stronę Powązek. Była to postać kobieca. Zaintrygowało mnie to. Stałem przy latarni i zapalając papierosa, czekałem na nieznaną. Postępowała zwolna z głową spuszczoną. Suknię miała krótką, paltocik do bioder, w raku parasol, którym się podpierała.

Podszedłszy do mnie, podniosła głowę i spojrzała mi w oczy. Wpatrzyłem się w nią ze zdziwieniem. Wyneźniały jej rysy, oczy zapadnięte i podmalowane, policzki wkleśnięte, na których czytałeś znudzenie i wycieńczenie, przypominały kogoś znanego mi dawniej. Przeszła koło mnie krokiem niepewnym. Strój jej nosił na sobie ślady resztki kokieteryj—był obcisły, ale wytarty i zszarpany. Na jasnym kapeluszu tkwiła róża zmięta, a rękę okrażał mały wianuszek, spleciony z mehu i liści.

Wchodząc na cmentarz, obejrzała się. Stałem na tem samem miejscu—trudno mi było krok naprzód zrobić. Poznałem ją. Kiedyś jaśniała wdziękiem i urodą, błyszczała bogactwem, zdumiewała szaleństwem i cynizmem... Bez pamięci biegła po spadziastych schodach, prowadzących do czarnej otchłani—dziś zapewne niewiele już jej tych schodów zostało...

Powróciłem za nią na cmentarz. Z bijącym sercem patrzyłem na snującą się w mroku jej postać. Wśród tej ciemnej nocy stanęły mi jak na dłoni obrazy zmysłowych upojen, tych wściekłych orgii i szaleństw, którym przodowała ze śmiechem na lieu, z okrzykiem na ustach; ona, kiedyś czarująca i powabna—dziś ruina. Życie wyssało z niej wszystko...

Biegłem szybko, chcąc ją dogonić. Zapuszczała się w głąb cmentarza. Było coraz posępniej, coraz rzadziej światła oświeślały zaniedbane mogiły. Oglądała się co chwila, zdawała się szukać czegoś. W końcu zatrzymała się. Byłem zaledwie o kilka kroków od niej i mogłem ją obserwować. Stała dość długo, nareszcie uklękła na mokrej ziemi, wyjęła z kieszeni świecę, drżącą ręką zapaliła zapalną i ogień przyłożyła do knota.

Blade światło padło na jej twarz, skrzywioną boleśnie. Koniec świecy wkopala w ziemię i wieniec

zdzawszy z ręki, powiesiła go na małym krzyżyku, co stał na rozrzuconej, niskiej mogile. Potem zakryła twarz rękoma i głowę oparłszy o kopiec, zdawała się dumać lub modlić.

Wkoło niej było zupełnie ciemno. Żadna z mogił nie jaśniała światłem. Chłodny, jesienny wiatr wstrząsał drzewami, suche liście zrzucając na ziemię, a paląca się świeca coraz to przygasała, wyrzucając ogniście języczki w moją stronę.

Stałem czas jakiś oparty o drzewo i mimowoli drżałem ze wzruszenia. Gdy się ocknął z zadumy, obserwowana przeze mnie spoczywała w niezmienionej pozycji. Ostrożnie przekradłem się po wąskich, bocznych drożynach i stanąłem prawie tuż za nią. U stóp skromnego krzyża spostrzegłem tablicę.

Wiatr na chwilę ustał i świeca płonęła spokojniej. Nachyliłem się, pragnąc wyczytać skreślone na tablicy wyrazy. Po długich usiłowaniach dojrzałem na strzaskanej palecie wyryte nazwisko znajomego mi przed laty młodego artysty. Przy napisie widniała data lat temu piętnaście minionego miesiąca.

Cośnałem się zeicha ciekawość moja była zaspokojoną. Wolnym krokiem odszedłem, oglądając się co chwila w stronę zatopionej w modlitwie.

Zostawiłem ją samą. W tej chwili ta opuszczona, nędzna istota stanęła przedemną, otoczona aureolą męczeństwa. Jej serce, skalane, unurzane w błocie, było w tej chwili może szybciej, może rozpaczliwiej od sere tysięcy, było wzgardzone, bez współczucia, zdala od ludzi, nad prostą mogiłą pierwszego kochanka.

Ursyn.

działem Turcji wypracowanym. Mogą zatem Europa i sułtan poczynić w nim zmiany, nie dotykając wcale traktatu berlińskiego. To półurzędowe zapatrywanie austriackie zgadza się zupełnie z naszą informacją berlińską, która podaje po raz pierwszy od czasu wybuchu rozruchów wschodnich zapatrywanie ks. Bismarka. *Ille dixit*, więc trzeba przyjąć, iż tak się stanie, lubo większy Pan Bóg niż pan Rymśza.

Poster Lloyd pisze: „Oddziaływanie każdego ustępstwa dla Bułgarji na Serbję byłoby nieobliczalnem. Europa nie może się narazić na zarzut umyślnego oszukiwania małych państw bałkańskich. Europa tę naukę z wypadków wyciągnąć musi: że unja Bułgarji da się pomyśleć tylko pod warunkiem ogólnej rewizji traktatu berlińskiego, a zatem uwzględnienia słusznych żądań wszystkich ludów bałkańskich. Niepodobieństwo przywileju dla bułgarów jest udowodnieniem.”

Dziennik peszteński wypowiada tutaj *pium desiderium* zasady sprawiedliwości w polityce, ale ta zasada tyle razy już bankrutowała, że można się przygotować na — *trinum perfectum*.

Br. Z.

Z sali sądowej.

Proces graniczny m. Małogoszcza.

Miasteczko Małogoszcz występowało w tych dniach jako strona w ciekawym procesie, osądzonym przez II-gi departament tutejszej izby sądowej.

Jeszcze w r. 1876-ym właściciele dóbr Żarczyce Większe, w gub. kieleckiej położonych, wystąpili przeciwko dwustu mieszczanom Małogoszcza z procesem o znaczną przestrzeń lasu i ziemi ornej, które, według twierdzenia powodów, w latach 1859-ym i 1863-im, skutkiem naruszenia granic tychże dóbr, do osady Małogoszcza nieprawnie przyłączone zostały.

Dla udowodnienia swych praw skarżący powołali się na dokumenta graniczne z lat 1532-go, 1615-go i 1670-go, jak również na odezwy władz administracyjnych, w tym przedmiocie w r. 1861-ym wydane, wreszcie na sprawę karną o naruszenie granic dominjalnych, która w r. 1873-im toczyła się w b. sądzie poprawczym kieleckim i rezultatem której było odesłanie stron na drogę cywilną.

Sąd okręgowy kielecki, przy pierwotnym rozpoznaniu tej sprawy w r. 1874-ym, oddalił zupełnie powodów, skazując ich na koszt procesu.

W następstwie jednak wyrok I-ej instancji został uchylony w drodze apelacji przez izbę sądową warszawską, która dla wyjaśnienia sprawy nakazała uprzednie zbadanie świadków, oględziny gruntów i sporządzenie ich mapy.

Po przeprowadzeniu wszystkich tych dowodów proceduralnych sąd okręgowy kielecki wysnuł z nich wniosek, iż gruntami, będącymi przedmiotem kontrowersji, władali w równej mierze i prawie jednocześnie zarówno mieszczanie z Małogoszcza, jako też dobra Żarczyce — co też było źródłem ustawicznych sporów i nieporozumień wzajemnych. Z tych zasad, nie dając przewagi dowodom żadnej ze stron procesujących się, powtórzył wyrok I-ej instancji, zapadły w r. 1881-ym, uznał grunta sporne za niepodzielne współwłasność miasta i dóbr Żarczyce.

Wyrok ten jednak nie zadowolnił żadnej ze stron, które odwołały się ponownie do izby sądowej.

Tutaj w dniu 24-ym z. m. odbyło się pierwsze posiedzenie sądowe w tej sprawie, popieranej z jednej strony przez adw. Józefa Brzezińskiego, z drugiej zaś przez adw. Aleksandra Kraushara.

Ten ostatni, występując w imieniu mieszczan małogoskich, w wyzerpującej swej przemowie, która zajęła całkowicie pierwszą audjencję, uwydatnił, iż źródłem pretensyj ze strony Żarczyce była kopia starej mapy tychże dóbr z początku bieżącego stulecia, na której pewna przestrzeń gruntu i lasu wskazana była jako kontrowers. Ze jednak kontrowers ów był zawsze w posiadaniu miasta, dowodem tego są działy z r. 1854-go. Stan taki trwał aż do czasu wytoczenia niniejszego procesu. Stara mapa miasta Małogoszcza, sprawdzona w r. 1821-ym, zdaniem obrońcy, wskazuje, iż grunt sporny wchodził wówczas w obręb terytorjum miejskiego, przyczem grunta orne należały do niektórych mieszczan prawem własności zupełnej, dziedzicznej, lasy zaś stanowiły obszar wspólny. Władze naczelne i miejscowe przyznawały zawsze mieszczanom małogoskim prawo użytkowania z tychże lasów; a gdy w r. 1863-im miasto spalone zostało, komisja spraw wewnętrznych pozwoliła mieszczanom brać z tamtąd budulec na odbudowanie spalonych domów. Obok tego z zeznań przesłuchanych świadków wynika, zdaniem obrońcy, dowód, że tylko mieszczanie ze spornych gruntów ciągle korzystali. W konkluzji zatem upraszał obrońca o przyjęcie apelacji jego mocodawców i zupełne oddalenie pretensyj właścicieli Żarczyce.

Ze strony tych ostatnich stawał adw. Józef Brze-

ziński, który w następnym terminie sprawy, odroczonej do ubiegłego czwartku (d. 29-go z. m.), wymownie uzasadniał żądania swych mandantów.

Obrońca twierdził, że dobra Żarczyce oddawna były przedmiotem pożądliwości mieszczan Małogoszcza, którzy około r. 1807-go zagarnęli byli jeden kawał gruntu, a w r. 1863-im przywłaszczyli sobie nową przestrzeń ziemi ornej i lasu. W tym względzie adw. B. powołał się na odezwy władz, wyniki badania świadków i rezultat pomiaru miejscowości spornej. Zdaniem obrońcy, wypływa ztąd niewątpliwie, iż dobra Żarczyce posiadały grunta sporne, a czas ten wystarcza dla nabycia owego terytorjum sposobem przedawnienia. Zresztą odwieczne graniczniki z lat 1532-go, 1615-go i 1670-go ustalają takie granice Żarczyce, zwłaszcza wobec widocznego jeszcze dotąd na gruncie śladu dawnych kopców. Różnica pomiędzy przestrzenią poszukiwaną pierwotnie i dochodzoną obecnie wynika z powodu ciągłych zaborów gruntu dominjalnego przez mieszczan i wyjaśnia się różnicą miary dawnej — austriackiej i późniejszej — nowopolskiej. Z tych zasad, popierając w zupełności apelację swych klientów, obrońca postawił w konkluzji wniosek przysądzenia dobrom Żarczyce w całości gruntów spornych, przy jednoczesnem obciążeniu mieszczan małogoskich odpowiedzialnością pieniężną za szkody, zrządzone wytrzebieniem lasu na przestrzeni, kontrowerssem objętej.

Wyrok izby sądowej, którego sentencja na czwartkowej sesji ogłoszona została, uwzględnił częściowo wyrok stron obu.

Dobrom Żarczyce zasądzono na własność część gruntu spornego, pomiędzy traktem krakowskim i lasem rządowym, rozległości sto kilkanaście morgów i przyznano przytem prawo dochodzenia szkód, zrządzonych przez mieszczan wskutek wycięcia lasu na tej przestrzeni. Z drugiej strony mieszczanom Małogoszcza pozostawiono wyłączną własność reszty kontrowersu na przestrzeni trzystu kilkunastu morgów, pomiędzy traktem i granicą dóbr Mieronice. Koszta procesu między obiema stronami wzajemnie skompensowane zostały.

Na tem zakończył się ostatecznie ów zadawniony spór graniczny.

Fr. N.

Amazonki bułgarskie.

Unję bułgarską, jak wiadomo, dnia 18-go września zwiastowała światu pierwsza młoda dziewczyna, panna Rajna, przejeżdżając ulicę Filipopola w towarzystwie pojmanego Gawryła baszy.

Z pałasem w ręku, wzniesionym ponad głowę w sposób teatralny, proklamowała ona zjednoczenie swojej ojczyzny z Rumelią.

Jest to osoba energiczna i kształtnie zbudowana, mimo to jednak nie ma obawy, żeby się stała dla Turków niebezpieczną.

A jednak...

Panna Rajna jest dzisiaj szefem eskadry... amazoнок bułgarskich.

Faktem jest istnienie korpusu amazoнок, złożonego z dwunastu dam, które w szeregach kawalerji zamierzyły złożyć ojczyźnie dowody swej miłości i poświęcenia.

Panna Rajna, była przełożona zakładu sierot w Filipopolu, dowodzi tym nielicznym ale pełnym wojowniczego ducha oddziałem, który odznacza się nietyle może wdziękami, ile poważnym wiekiem.

Dojrzałe amazonki liczą razem... 365 lat wieku.

Cyfra ta, podzielona przez 12, daje wiek średni 30 lat i 5 miesięcy, a wiadomo, że kobiety, tak samo nad Marycą jak nad inimizkami, przyznają się tylko do tych lat, których na żaden sposób utaić nie mogą.

Tem się tłumaczy, iż amazonki, których plany wojenne nie wychodzą poza granicę wojny odpornej, mają przy boku jedynie pałasze; ta broń zapewne będzie dla nich wystarczającą.

Strój ich składa się z obszernych szarawarów, kurtki i bułgarskiego kołpaka.

Sposób dosiadanania koni waleczne córki Marsa zapożyczyły od dragonów, albowiem sposób, używany przez damy w zwykłych okolicznościach, nie odpowiada ich wojennemu umundurowaniu i rycerskim czynnościom.

Obecnie amazonki bułgarskie ćwiczą się w musztrach... muszą być bardzo interesujące.

Nauka władania bronią trwa po kilka godzin dziennie.

Po kilku tygodniach musztry oddział wyrusza na granicę, gdzie będzie zagrzewał strażę rumelijskiej milicji do wytrwania w ciężkim i nudnym trybie obozowego życia...

Amazonki mają być przejęte tak wielkim zapałem wojowniczym, iż całem ich marzeniem jest stawienie czoła nieprzyjacielowi.

Ciekawimy, czy też Turcy zrobili z walecznymi amazonkami w razie wzięcia ich do niewoli.

Nieszczęsne te... 365 lat.

St.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

— Ministerjum sprawiedliwości cyrkularzem poleciło, jak donoszą gazety petersburskie, prokuratorom sądów okręgowych, aby aresztanci, którzy się dopuścili zbiorowych zaburzeń w więzieniach, byli jaknajśpieszniej pociągani do odpowiedzialności, a to ze względu na zły wpływ, jaki wywierają nawet po ukróceniu podobne rozruchy na resztę więźniów.

— W tych dniach, jak donoszą *St. P. Wied.*, zatwierdzonem zostało postanowienie komitetu ministrów, dotyczące zakresu działalności banku ziemskiego szlacheckiego w gubernjach tak zwanych kraju zachodniego. Dla zyskania pożyczki z banku wymanem będzie przedstawienie, prócz wskazanych w powyższem postanowieniu dokumentów, świadectwa nadającego prawo nabywania majątków ziemskich w gubernjach litewskich i południowo-zachodnich państwa.

— Pan oberpolicmajster wydał kilka miesięcy temu rozporządzenie, ażeby dorożki dwukonne brały najwięcej po trzy osoby, a jednokonne tylko po dwie. Na liczne jednak reklamacje, tak ze strony publiczności na dorożkarzy, którzy odmawiali wożenia więcej osób nad przepis, jak również prośby właścicieli dorożek o zniesienie tego ograniczenia, rzecz cała oparła się o władzę wyższą i w rezultacie zapadła decyzja, znosząca rozporządzenie policji, a tem samem pozwalająca dorożkarzom warszawskim wozić dowolną liczbę osób i ciężarów.

— Zarząd miasta w ciągu ostatnich lat doprowadził do pewnego porządku dawne targowisko na bydło na Pradze. Nakładem zarządu otoczono plac parkanem, urządzono przegrody, wzniesiono 20 oddzielnych krytych szop, zaprowadzono kontrolę weterynaryjną i pobór opłaty od sztuk na rzeź wyprawionych. Na wszystkie te meljoracje kasa miejska poniosła kilkadziesiąt tysięcy rubli wydatku. Wychodząc ze słusznej zasady, że od tak znacznego kapitału, wydanego na pożytek korzystających z ulepszeń na targowisku, funduszom miejskim należy się procent, p. prezydent miasta wystąpił do władzy wyższej z projektem pobierania opłaty od pojedynczej sztuki na targowisku pomieszczonej po kop. 20, zaś za szopę mieszczącą 20 sztuk rogacizny po rs. 1 kop. 50 tygodniowo. Pociągnie to za sobą potrzebę ustanowienia oddzielnej służby dla nadzoru nad targiem, który dotąd pozostawał pod kontrolą służby bydłobójni warszawskich. Dochód, jaki fundusze miejskie z projektowanej opłaty otrzymywać będą, wyniesie w przybliżeniu do 20,000 rocznie, co pozwoli nietylko na utrzymanie specjalnej służby, ale nadto na stopniowe meljoracje targowiska.

— Dnia 24-go listopada odbędzie się w urzędzie gubernjalnym warszawskim licytacja na dostawę w roku przyszłym lekarstw dla tutejszych więźniów.

— Przyszła licytacja w koni w tutejszym tattersalu naznaczoną została na dzień 19-ty listopada r. b.

— Z teatru i muzyki.

* W obecności zwierzchnictwa teatralnego, tudzież dyrektorów i reżyserów opery, odbył się w teatrze Wielkim egzamin kobiecego chóru operowego.

Przeegzaminowano głównie starsze chórzystki, celem przekonania się, o ile dalsza ich służba jest jeszcze możliwa.

Składały również egzamin aspirantki do chóru operetki teatru Małego.

* W jutrzejszem przedstawieniu „Hugonotów” w partji Walentyny wystąpi gościnnie panna Stoltzman-Prylińska.

Partję hrabiego St.-Bris wykona p. Franciszek Zawadzki.

* Scena teatru Rozmaitości zajęta jest obecnie codziennie próbami z pięcioaktowego dramatu Emila Augiera p. t. „Djana”.

Artyści zaś teatru Małego przygotowują się do wystawienia krotchwili Labiche’a „Trzy pary złotych rękawiczek”.

* Pani Adolfina Zimajerowa uwiadomiła zarząd tutejszych teatrów, że w połowie bieżącego miesiąca może przybyć do Warszawy na dwutygodniowy pobyt gościnny.

W ciągu tego czasu artystka pragnie wystąpić sześć do ośmiu razy.

Pani Z. żąda za każdy wieczór 150 rs.

W grudniu primadonna operetkowa gościć ma na scenie lwowskiej.

* Aleksander Michałowski odroczył swoją przejażdżkę artystyczną za granicę do stycznia r. p.

* W przyszłym większym wieczorze Towarzystwa muzycznego przyjmą udział panny: Regina Pinkertówna (śpiew), Friderici (fortepian), Iwanowska (deklamacja), oraz p. Fr. Zawadzki (śpiew).

Drugą część programu wypełni kantata Reinbergera p. t. „Zamek Togenburg”.

= Z teatrzyku dobroczynności.

W dniu wczorajszym w teatrzyku Towarzystwa dobroczynności odbyło się południowe przedstawienie dla dzieci.

Na całość programu złożyły się sztuki magiczne i spirytystyczne, wykonane przez amatora p. Rybkę. W salce zebrała się liczna rzesza małoletnich widzów.

= Konkurs muzyczny.

Ostateczny rezultat konkursu Towarzystwa muzycznego odroczony został do dnia jutrzejszego. Nagrody zostaną przyznane na posiedzeniu wieczornem.

= Bazar przedświąteczny.

Projekt urządzenia tegorocznego bazaru w gmachu cyrkowym przychodzi do skutku.

Komitet bazarowy czyni starania, aby oprócz sklepów wprowadzić jaknajwięcej urozmaiceń i rozrywek.

W pomoc temu zamiarowi przyjdzie amatorska trupa, muzyka, magia i t. p.

Sądząc z gorliwości członków-organizatorów, nie ulega wątpliwości, iż tegoroczny bazar będzie rzeczywiście ciekawy.

= Cenny zabytek.

W redakcji naszej złożono olbrzymi róg przedpotopowego zwierzęcia, znaleziony na terytorjum dóbr Zakrzewo w plockiem.

Według oceny profesora Waleckiego, róg ten należał do wołu kopalnego, który nosi obecnie naukową nazwę *bos priscus*.

Rzadki zabytek jest do zbicia na rzecz jednego z niezamożnych studentów tutejszego uniwersytetu.

= W kwestji wody studziennej.

Z wielu studni podwórzowych i ulicznych usunięto napisy oznajmujące o „szkodliwości” wody.

Wątpić należy, czy jednocześnie stan wody się poprawił, usunięcie napisów jest zatem wstępem do puszczenia w zapomnienie całej pracy komisji sanitarnej, która badała wodę studzienną.

= Drożyzna opału.

Wiesniacy przybywający na targi z drzewem sprzedają takowe niemal na wagę... miedzi.

Za małą, złożoną z kilku drzewek wiązeczkę, żądają... dwie kopiejki.

Jest to cena dotąd niepraktykowana i niezemnie niezasadniona.

= Z Powązek.

Według przybliżonego obliczenia, wagony tramwajowe przewiozły wczoraj na cmentarz powązkowski z powrotem około 30,000 osób.

Nie obeszło się bez kilku wypadków, jedynie z winy nierozważnych i niecierpliwych pasażerów.

I tak: na placu Teatralnym Ludwika Mieszkowska, nie chcąc oczekiwać na wagon następny, zawiesiła się na stopniu tramwaju już przepełnionego i na Bielańskiej spadła na bruk.

Poniosła ona tak dotkliwe potłuczenia, iż zamiast na Powązki, odwieziono poszwankowaną w dorożce do mieszkania.

Na Muranowie podobny wypadek spotkał jakąś kobietę z klasy wyrobniczej.

Na Nalewkach przy wyskakiwaniu z wagonu Jan Wortgang upadł i uległ złamaniu nogi.

Wreszcie na placu Krasińskich Michał Bednarski, 14-letni terminator, o ile się zdaje, popchnięty przez swawolnego towarzysza, upadł i zranił się ciężko w głowę.

Na samym cmentarzu, szczególnie z nastąpiem zmróku, panował straszny tłok i chwilami w wielu punktach starego cmentarza przejście było niepodobne.

Porządek jednak w nieczem nie został zakłócony, oprócz chyba paru drobnych kradzieży, bez których podczas większych zgromadzeń nigdy się nie obejdzie.

= Zebracy zbierali obfite żniwo.

Z przyjemnością zauważyliśmy, że do puszek starców delegowanych przez Towarzystwo dobroczynności ciągle wpływały datki.

Jałmużna ta o wiele jest słuszniejszą, aniżeli wspomaganie dziadów z rzemiosła.

= Ze zwierzyńca.

W dniu wczorajszym spora garstka publiczności zwiędzała ogród zoologiczny.

Z powodu chłódów wszystkie zwierzęta stref cieplejszych są już przeniesione do pawilonu zimowego, zaopatrzonego w piece.

Krajowe przywykłe do zimna pozostaną i nadal w ogrodzie.

Białe niedźwiedzie za to rozkoszują się przyjemnym chłodem...

= Curiosum.

Jeden z aktorów prowincjonalnych, chwilowo bawiący w Warszawie, na kartce meldunkowej, którą

mu dano do wypełnienia odpowiednich rubryk, napisał w nagłówku „zajęcie”:

„Artysta dramatyczny w zakresie czarnych charakterów...”

= „Skłat puhu”.

Taki napis „zdobi” pewien sklep przy ulicy Twardej.

Towar jest miękki lecz ortografja... twarda.

= Osobista zemsta.

W dniu wczorajszym na Nowym Świecie do jednego z tramwajów wskoczył mężczyzna w odzieży konduktora, ale bez znaków służbowych.

Ujrzawszy kontrolera, przybyły rzucił się nań z pięściami...

Nieprzygotowany na ciosy kontroler, wychylił się z wagonu i padł na ulicę.

Napastnik również wyskoczył z wagonu, maltretując ofiarę w dalszym ciągu...

Służba policyjna odprowadziła nieznanego do cyrkułu.

Okazało się, iż był to świeżo wydany ze służby konduktor, który do kontrolera żywił osobistą zemstę...

= Bez wypadku.

W dniu onegdajszym pociąg pasażerski kolei petersburskiej dojeżdżając do stacji Sokółka zatrzymał się na linii.

Powodem tego było zepsucie się parowozu, dzięki jednak przytomności maszynisty, pociąg został zatrzymany bez żadnego wypadku.

Sprawdzono parowóz ze stacji, co wywołać musiało stratę w czasie, skutkiem której pociąg przyszedł do Warszawy spóźniony blisko o godzinę.

= Na uczynku.

W dniu wczorajszym do sklepu pod nrem 28-ym na Senatorskiej weszły dwie „damy” z zamiarem kupna kilku galanterijnych przedmiotów.

Podczas gdy jedna z nich była zajęta oglądaniem towaru, druga zabierała się do wyjścia.

Bystre jednak oko subiekta zauważyło brak kilku rozłożonych na stole sklepowym przedmiotów.

Mimo oburzenia „dam” zostały one przytrzymane i łup od nich odebrano.

W cyrkule, dokąd były odprowadzone, poznano w „damach” znane złodziejki: Antoninę Krysiakową i Marjanę Moszczykowską.

= Kradzieże.

Na Kruczej pod nrem 38-ym z mieszkania p. Andrzeja Hajstern służąca tegoż skradła klejnoty, wartości paruset rubli.—Na Kościelnej pod nrem 6-ym okradziono F. Wingela na 126 rs.—Z mieszkania p. J. Samborskiego pod nrem 48-ym na Lesznie skradziono garderobę wartości 120 rs.—Na Nowomiejskiej pod nrem 16-ym przytrzymał Jana Rutkowskiego, który w mieszkaniu p. Wrzosa usiłował okraść kasę i w tym celu poodbił już zamki.

= Napaść.

W dniu wczorajszym wieczorem za Żelazną Bramą Hersz Górka napadnięty został przez jakiegoś przechodnia, który wybił mu prawe oko, a następnie uciekł.

Była to zdaje się zemsta osobista, sprawca jednak nie wiadomy.

= Nieszczęśliwy wystrzał.

W dniu wczorajszym na polu mokotowskim żołnierz pułku wołyńskiego lejbgwardji odbywali naukę strzelania, podczas której zdarzył się smutny wypadek.

Kapitan Skowroński, pokazując żołnierzom sposób szybkiego nabijania gwintówki, przez własną nieostrożność spowodował wystrzał.

Oały nabój utkwiał w piersi kapitana, który poniósł śmierć na miejscu.

= Wypadki.

— W alejach Jerozolimskich wóz roboczy przejechał Jana Dreżewskiego, który uległ złamaniu obu nóg.—Na Freta Antonina Mysskowska przez własną nieostrożność spadła z chodnika i złamała nogę.

= Cech literacki.

Lustracja sporządzona za Aleksandra Koniecpolskiego, chorążego koronnego, starosty korsuńskiego, perejasławskiego i przasnyskiego, w dniu 15-ym maja 1652-go roku, w spisie praw miasta Przasnysza podaje, iż cech literacki w tem mieście okazał przywilej króla Zygmunta Augusta z dnia 29-go czerwca 1570-go roku.

Przywilej ten przepisuje wszystkim mieszczanom, którzy czytać i pisać umieją: „aby w tem bractwie literackim stali, pod winą gr. 12, która wina do skrzynki ich iść ma, ileby kto z nich temu przeczył, albo niedbałym był”.

Dalej przywilej mówi, że „po oktawie Bożego Ciała, w niedzielę wtórą każdego roku, cechmistrze bractwa tego mają liczbę czynić i tamże zaraz mają drugich obierać, jeśli się pierwszy nie podobał”.

Wreszcie czytamy przepis: „wszyscy bracia chórowi, którzy jedno śpiewać umieją, poranną mszę śpiewać u Fary, albo u św. Ducha śpiewać powinni będą pod taką winą, jaka przez starsze cechu tego postanowiona będzie”.

= Nowy kalendarz.

Gazeta radomska wydaje swoim nakładem i staraniem kalendarz p. t. „Radomianin”.

Jest to pierwszy w Radomiu kalendarz.

= Wykończanie.

W Łodzi wznosi się od kilku lat wspaniały kościół ewangelicki, który obecnie jest już na ukończeniu.

Do ukończenia pomnikowej budowy brak jeszcze 20,000 rs., które zebrane być muszą drogą dobrowolnych składek.

= Jarmarki.

Korespondent nasz z Prosknrowa donosi co następuje:

„Od lat kilkunastu zatwierdzony w mieście naszym jarmark doroczny od 5-go do 12-go czerwca, dopiero obecnie wchodzi w życie.

Zarząd miejski wyznaczył plac, na którym mają być wzniesione sklepy, przeznaczył 10,000 rs. na budowę sklepów miejskich, pozostawiając resztę osobom prywatnym.

Jarmarki te, urządzone w mieście powiatowem, położonem przy kolei, mają wszelkie widoki powodzenia i mogą odjąć rację bytu słynnym jarmarkom, odbywającym się dotychczas rokrocznie na śś. Piotra i Pawła w Jarmolińcach, miasteczku oddalonem o 3 mile od kolei.”

= Żegluga na Niemnie.

W ostatnich dniach ruch na Niemnie znacznie się zwiększył.

Oprócz statków parowych, stale kursujących pomiędzy Kownem i Jurborgiem, batów ładownych prawie nie widać.

W porcie kowieńskim znajduje się zaledwie kilka berlinek, napróżno czekających na towar.

Ustanowienie cła od zboża naszego na granicy pruskiej do reszty zabiło żeglugę na Niemnie.

Zboże i inne produkty wiejskie w znacznej części kierowane są obecnie na Libawę, zkad wprost odchodzą do Anglii, unikając w ten sposób uciążliwej opłaty.

= Straszny wypadek.

W dniu onegdajszym we wsi R. za Wisłą, dzierżawca folwarku p. * * *, w przystępie nieuzasadnionej zazdrości małżeńskiej, zwiąawszy swoją żonę, wypalił jej oczy.

Kiedy domownicy fakt ten spostrzegli, chcieli okrutnika ująć, ten jednak zmusił wszystkich do ucieczki, strzelając trzykrotnie z rewolweru.

Czwarty wystrzał skierował do siebie, lecz rana okazała się nieszkodliwą.

Wówczas dopiero pan * * * został ujęty i obezwładniony.

Istnieje słuszne podejrzenie, iż p. * * * cierpi obłąd umysłowy.

Według ogólnych zeznań osób bliżej znających państwa * * *, małżeństwo to, zawarte przed dwoma laty z pobudek najszczerzej miłości, do ostatnich czasów uchodziło za bardzo szczęśliwe.

Anormalny stan umysłu p. * * * zauważono od kilku tygodni.

Miedzy innymi pobił on najniesłuszniej swojego ekonoma, który mu wytoczył sprawę karną.

Prócz tego p. * * * miał zatarg z jednym z sąsiadów i ten w pewnem kółku towarzyskiem opowiadając o zajściu, oświadczył, iż stanowczo podejrzewa * * * o rozstrój władz umysłowych.

Nieszczęśliwa żona, ofiara szaleństwa małżonka, oprócz utraty wzroku, jest niebezpiecznie chora.

Nad panem * * * rozciągnięto bacny nadzór.

Do nikogo nie chce on przemówić ani słowa.

Rana spowodowana wystrzałem jest dość ciężka, nieprzedstawia jednak żadnego niebezpieczeństwa.

ZE ŚWIATA.

× Jan Sobieski posiadał malarza nadwornego. Był nim o. Marcin Hohenberg, zakonnik reguły św. Benedykta, którego obrazy zdobiły głównie ulubioną rezydencję króla w Żółkwi. Bjografię tego mało znanego artysty przygotowuje obecnie o. Florjan Kinnast, dyrektor kancelarii klasztoru benedyktyńskiego w Admont, w Styrii, i wzywa w tym celu w pismach polskich archeologów naszych o przyczynki i różne daty.

× Śniegi ogromne spadły w piątek i sobotę w Galicji. Orkan śnieżny wyrządził znaczne spustoszenia; komunikacja telegraficzna przerwana. Stuletnie drzewa zostały powyrywane z korzeniem. Na kolei lwowsko-czerńowieckiej zawieszono ruch pociągów. We Lwowie ofiarą burzy padły telefony i tramwaje.

× Aptekarze galicyjscy postanowili odtąd sprowadzać wszystkie potrzebne im ingredjencje nie z Niemiec, lecz z Francji.

× W marynarce angielskiej, podług rocznika wydawanego przez czasopismo *Army and Navy*, pomiędzy innemi narodowościami, znajduje się 178 osób pochodzenia polskiego, w piechocie 42, w gwardji konnej jeden żołnierz. W kolonjach, z wyłączeniem Indyj, stały kontyngens obsługuje kilkaset indywiduów, których nazwiska, lubo zepsute, przypominają, że pochodzą z ludów słowiańskich.

Nekrologja.

× **Twardą czaszkę** musi posiadać jakiś wieśćczek, który wracając w zeszłym tygodniu z targu uderzył przypadkiem głową w szklane drzwi jakiegoś sklepu i rozbił je zupełnie. Choć szkło miało 8 milimetrów grubości, nie zranił sobie nawet ów jegomość czoła.

× **Kongres przyrodników**, połączony z wystawą międzynarodową, odbędzie się w przyszłym roku w Berlinie. Do komitetu tej ostatniej należą między innymi Helmholtz, du Bois Reymond i Siemens.

× **Pierwszą nagrodę** za najlepszy projekt do nowej akademii sztuk pięknych, która ma stać w Lipsku, uzyskał profesor politechniki w Karlsruhe, dr Otton Worth, w ilości 3,000 marek. Nagrodę drugą w ilości 2,000 marek przysądził architektowi Konradowi Rossbachowi z Lipska, trzecią zaś (1,000 m.) architektom drezdeńskim: Herrmannowi i Martinowi.

× **Karol Wagner**, malarz niemiecki, wystawia obecnie swój ostatni obraz, przedstawiający Bismarka w Wersalu. Wagner należy dziś do najwybitniejszych przedstawicieli młodszej malarstwa historycznego ze szkoły düsseldorfskiej.

× **Księżu Cumberlandowi** wysłało jego stronnictwo brunświckie w dzień imienia adres, pokryty 17,000 podpisów. Liczba ta świadczy, że „dziedzie” brunświcki opiera swoje żądania na podstawach więcej pozytywnych, aniżeli się zdaje nieprzyjaciółom jego berlińskim.

× **Przeciwno** zdzierstwu jednego z lekarzów, ordynującego dopiero od lat dwóch w miejscowości Cieplice (Teplitz-Schönan), ostrzegają tamtejsi medycynierzy. Młody ten doktor, nazywający się Maurycy Hirsch, wziął od jednego z pacjentów 4,100 florenów austr. honorarium, z których oddał, na skutek interwencji adwokata, 1,200. Zostało mu więc jeszcze 2,900 flor. Nie chcąc mieć nie wspólnego z tak bezprykladnym zdziercą, postanowili lekarze tamtejsi wytoczyć sprawę przed sąd, aby honorarja raz na zawsze ustalić.

× **Wielkie kradzieże** mnożą się z każdym dniem. Nietylko dyrektorowie i prokurenci banków, nietylko kantorowicze ulatniają się ze znacznymi sumami, lecz teraz uprawiają nawet woźni ten niefortunny „sport” kubięci. W Kiel okradł służący adwokata Paulsena, którego zaufanie posiadał, przeszło na 200,000 marek i uciekł za ocean.

× **Paryska cenzura teatralna** nie pozwoliła wystawić powieści Emila Zoli p. n. „Germinal”, przerobionej na dramat. Z tego powodu wojuje synny naturalista z ministerjum oświaty, nie przebiegając wcale w wyrażeniach. Najwięcej dostało się ministrowi Gobletowi, „matemu adwokatowi z Amiens”, który, jak twierdzi autor „Nany”, nie ma mieć „żadnego wyobrażenia o życiu paryskim.

× **Sprawca zamachu** na Freycineta zachowuje się tajemniczo i oryginalnie. Dotąd trzyma swe nazwisko i pochodzenie w tajemnicy, powiada tylko, że nie ma żony, dzieci ani przyjaciół. Na wszystkie wezwania odpowiada: „Jeżeli dostanę adwokata, dowiedzie się więcej.” Sędzia Benoit zamierza oddać go pod obserwację lekarzy. To tylko zdaje się być pewnem, że „incognitus” jest korsykaninem. Gdy prefekt policji przypomniał mu, że w podobnych zamachach rzuca się życie na kartę, odpowiedział: „Życie! coż mi tam zależy na życiu!” W ostatnich czasach nie pracował i żył w niedostatku; ręce ma delikatne, nie był więc robotnikiem. Utrzymuje ciągle jeszcze, że Freycinet wyrządził mu krzywdę na sławie i majątku. Skarży on się, że ciągle mu zimno; nosi bez przerwy dwie pary spodni pomimo panującego ciepła w izbie sędzkiej.

× **Następca tronu** portugalskiego ma się ożenić z infarką hiszpańską, donną Eulalią. Donna Eulalia liczy obecnie 21 lat.

× **Nowego „Rubensa”** odkrył deklamator amerykański, H. Linde. Obraz ten przedstawia biesiadę u króla Heroda i należy do najlepszych dzieł wielkiego malarza.

× **do wolocypedów** zastosowano obecnie parę Uczynił to jakiś inżynier szwajcarski, który zbudował wolocyped parowy z trzema kołami i dwoma siedzeniami. Wehikuł ten kosztuje od 12—15,000 franków, spóżywa na godzinę dwa kilo węgla lub 1 litr okowity, a przebiega za to 20 kilometrów.

× **Znaną żarłoczność** szczupaków potwierdził znów jeden z owych drapieżników wodnych, schwytany w pobliżu Wiednia. Ważył on tylko 8 funtów, a miał w żołądku całego bekasa i małego półfuntowego szczupaczka, w którym znalazł także niestrawionego pstrąga.

× **Miłość** nie troszczy się o lata, czego nowym dowodem ucieczka 17-letniego młodzieńca z 58-letnią jejmością, która jest już kilkakrotnie babką. Kochanek ów chodził do szkół w Aberdar, a kochanka jest żoną dyrektora zakładu, w którym się jej lubi kształcił.

× Dnia 27 (15) października r. b., odbył się w Narowli (na Polesiu Mozyrskim), obrzęd zaślubin obywatela ziemskiego gubernji wileńskiej pana Zygmunta Chomińskiego, syna generała Stanisława Chomińskiego i Eweliny ze Szczyttów, z panną Franciszką Horwattówną, córką Artura Horwatta i Karoliny z hr. Potworowskich. (3631)

† Ś. p. Józef hrabia Pomian **Lubiński**, opatrzony św. sakramentami, z modlitwą na ustach zasnął w Panu dnia 31-go października 1885 roku, skończywszy lat 90 w dniu 16 tegoż miesiąca i roku. Pozostałe córki, wnuki prawnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z domu przy ulicy Kruczej № 7, w dniu 3 listopada, to jest we wtorek wieczorem do kościoła św. Aleksandra, oraz na żałobne nabożeństwo w dniu następnym w tymże kościele o godzinie 10-iej zrana, i na pochowanie zwłok w grobach rodzinnych w Wiskitkach, we czwartek.

† Ś. p. Franciszek **Kiełczewski**, b. obywatel ziemski, ostatnio ofejalista drogi żel. w.-w. i w.-b., po długiej chorobie, przeżywszy lat 76, w dniu 31-ym października r. b. rozstał się z tym światem. Pogrzeb wnieutonym żalu synowie, córki, synowa, zięćowie i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, w dniu 2 listopada, to jest we wtorek, o godzinie 8-iej i pół zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła o godzinie 2-iej i pół po południu na cmentarz powązkowski. —1257—

† Ś. p. Antoni **Chodorowski**, emeryt, członek archikonfraterni literackiej, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. sakramentami, przeżywszy lat 85, zakończył życie dnia 1-go listopada 1885 r. Pozostała chrestna córka zaprasza kolegów, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kościoła św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej, w dniu 3-m listopada, to jest we wtorek, o godzinie 4-iej po południu, na cmentarz powązkowski odbyć się mające. —3636—

† Ś. p. Felician **Trzciński**, emeryt, b. dyrektor oddziału Banku Polskiego w Łomży, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. sakramentami, zmarł dnia 1-go listopada 1885 r. w wieku lat 64. Pogrzeb w głębokim smutku żona wraz z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i kolegów zmarłego na żałobne nabożeństwo odbyć się mające we wtorek, to jest dnia 3-go b. m., o godzinie 10-iej i pół rano, w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, a następnie na wyprowadzenie zwłok zaraz po nabożeństwie na cmentarz powązkowski. —3632—

† Ś. p. Karol **Boehme**, emeryt, po długiej i ciężkiej chorobie, przeżywszy lat 61, przeniósł się do wieczności, w dniu 31-ym października r. b. W głębokim smutku pozostali: żona, dzieci, synowa, zięć i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych zmarłego na wyprowadzenie zwłok w dniu 3-im listopada, t. j. we wtorek, o godzinie 4-tej po południu, z kaplicy ewangelicko-augsburskiej przy ulicy Mylniej, na cmentarz tegoż wyznania odbyć się mające. —3630—

† W kościele św. Anny na Krakowskim-Przedmieściu, odbywać się będą nabożeństwa za zmarłych członków, w dniu 3-im listopada, to jest we wtorek, o godzinie 9-iej rano, zostających w arcybactwie św. Anny, tegoż dnia o godzinie 10-iej rano za dusze w bractwie Serca N. M. P. będące, w dniu następnym, to jest we środę, o godzinie 10-iej rano za zmarłych należących do bractwa Niepokalanego Poczęcia N. M. P., na które starsi zapraszają członków należących do tychże bractw. —3619—

† Dnia 3-go listopada, to jest we wtorek, za duszę ś. p. Jana **Kunickiego**, odbędzie się nabożeństwo żałobne o godzinie 10-iej zrana w kościele św. Ducha (po-paulińskim) wprost ulicy Mostowej. —3628—

† We wtorek, to jest dnia 3 listopada, jako w drugą bolesną rocznicę zgonu ś. p. Władysława **Kłopotowskiego**, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim) przy ulicy Miodowej, o godzinie 10-iej zrana, na które pozostała żona zaprasza żyjących. —1258—

† Dnia 3-go listopada, o godzinie 8-iej i pół zrana, odbędzie się żałobne nabożeństwo, w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, jako w 5-tą rocznicę śmierci ś. p. Władysława **Dziechcińskiego**, na które pozostała wdowa z dziećmi zaprasza krewnych i przyjaciół. —3629—

† Dnia 3-go listopada, to jest we wtorek, o godzinie 9-iej i pół zrana w kościele św. Antoniego (po-reformackim), przy ulicy Senatorskiej odbędzie się nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. Karola **Frankowskiego**. —3635—

† We środę, to jest dnia 4-go listopada, jako w dniu imienia ś. p. Karola **Grzybowskiego**, odbędzie się w kościele św. Krzyża, o godzinie 10-iej zrana, żałobne nabożeństwo, na które pozostała żona z córeczką zaprasza krewnych i przyjaciół. —3625—

† We środę, to jest dnia 4-go listopada, jako w dniu imienia ś. p. Karola **Masłowskiego**, radcy prokuratorji, odbędzie się za spokój duszy jego żałobna wotywa, w kościele Narodzenia Najśw. Marii Panny na Lesznie, o godzinie 11-iej rano, na którą pozostała żona z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —3634—

Z Cesarstwa.

Korespondent dorpacki gazety *Nowoje wremja* w ostatnim ze swoich listów opisuje, że grupa studentów, nie należących do żadnej z istniejących tam korporacji, powzięła zamiar uczcić jednego z profesorów, opuszczającego uniwersytet dorpacki i przeznaczającego się do Królewca, podarunkiem kubka i adre-

sem. Początek tego adresu — według doniesienia korespondenta — brzmiał tak: „My, grupa studentów rosyjskich, rzucona falą życia z rozmaitych uniwersytetów do Dorpatu, poczytujemy sobie za moralny obowiązek wypowiedzieć panu, w chwili kiedy opuszczasz Rosję, nasze serdeczne rosyjskie Bóg zapłać za wszechstronną pomoc, okazaną nam nieraz i słowem i czynem, i serdeczne współczucie, jakie pan okazywałeś nam wszystkim. Prawie każdy ze studentów rosyjskich może mieć podobne wspomnienie ze swojego uniwersyteckiego życia.” Prorektor uniwersytetu jednak, opierając się na literze prawa, wzbraniającego osobom będącym w służbie składać kosztowne podarunki, na doreczenie kubka i adresu nie pozwolił, a to z zasady, że prof. Stide nie jest jeszcze uwolnionym *de jure*, lubo wszystkim wiadomo było, że otrzymał on już katedrę w Królewcu. Komentując steszczone tu korespondencję, gazeta *Nowoje wremja* powiada: „Nie ma wątpliwości, że tameczne korporacje studenckie są instytucją w gruncie charakteru politycznego, zręcznym narzędziem partji bałtyckiej. Sądząc po tej zaciętości, z jaką czasowa władza uniwersytecka w imię jakoby litery prawa i porządku oświadczyła się przeciw wręczeniu adresu profesorowi (którego wina leży w tem, że przy robotach studenckich dopuszczał używania języka rosyjskiego), można było obawiać się nieporządków ze strony korporacji w razie, gdyby zamierzona owacja była otrzymała pozwolenie, chociażby np. od miejscowej wyższej władzy. Tymczasem podarunki podobne niezawodnie były dozwolone, jeżeli pochodziły ze strony korporacji. Okazuje się ztąd, że korporacje studenckie, z ich zawadjackimi burdami są wygodnym narzędziem, które zawsze można zwrócić w żądanym kierunku: zwykle zaś ordynarne skandale, bardzo tam pospolite, rzadko dochodzą do wiadomości sądów i jakby miały prawo obywatelstwa. Forma do demonstracji gotowa, a prowodyrowie zawsze włożą w tę formę fronderstwo polityczne przeciw żywiołowi rosyjskiemu: tam przecież wszystko tak mądrze jest uorganizowane...”

Z powodu nowego pomnika, jaki finlandzcy obecnie znów wzniesli na polu bitwy pod Jutasem, *Mosk. wiedz.* zajęły się znowu Finlandją i występują przeciw pojęciu jakoby Finlandja była krajem samodzielnym, związanym z Rosją unją osobistą i na poparcie swojego zdania piszą co następuje: „Sejm finlandzki ani razu nie był zwoływany od r. 1809 do 1863, a przez te pół wieku o żadnej „kwestji finlandzkiej” nie było mowy i nikomu ani w Szwecji, ani w Finlandji, ani w Petersburgu nie przyszło do głowy rozprawić o jakiejś unji osobistej. Zmarły Cesarz przez dobroć swoją pozwolił finlandczykom obradować nad swoimi miejscowymi potrzebami w krajowym sejmie i natychmiast intryganci polityczni rzucili się na ten ponętny kąsek i zaczęli dowodzić, że okazane im dobrodziejstwo stanowi ich *nienaruszalne prawo*, że Finlandja nie wchodzi w skład Cesarstwa rosyjskiego i jest jakimś osobnym państwem, przypadkowo złączonym z Rosją.”

Petersburskija wiadomości, przewidując rezultaty konferencji mocarstw, powiada, „Widocznie Turcji udzielonem będzie prawo przywrócenia dawnego porządku. Ale czy Turcja nie ma i teraz tego prawa, czyż jeszcze 18-go września nie miała ona prawa za jej swoimi wojskami swojej własnej prowincji? Faktycznego mandatu w tym celu mocarstwa naturalnie jej nie dadzą. Anglja jest otwarcie za unją osobistą; Francja poleciła swojemu posłowi, margr. de Noailles, aby nie posuwał się poza platoniczną zgodę i wszelkie inne postanowienia mocarstw przyjmował tylko *ad referendum*, a we Włoszech opinia publiczna tak sympatyzuje ze zjednoczeniem narodu bułgarskiego, a prasa bez różnicy stronnictw i zdań tak jest przejęta ideą: Bułgarja *fara da se*, że hr. Corti nie zdecyduje się podpisać swojego nazwiska pod jakimkolwiek postanowieniem przymusu. Przyjęcie takiego postanowienia, jak oświadczyła niedawno *Tribuna*, „byłoby dla Włoch hańbą, jako zasadniczo przeciwnego wielkiej idei swobodnej samowiedzy każdego narodu, choćby najmniejszego i najdalszego od nas i naturalnie pociągnęłoby za sobą natychmiastowy upadek gabinetu Depretisa.” Gdzież tu zgoda i jedność mocarstw? Konferencja może wreszcie i dojdzie do porozumienia i jedności w słowach, ale co będzie po konferencji i po tym tryumfie słowa?”

Z ostatniej chwili.

Sily tureckie, zgromadzone w Macedonji i sąsiednich prowincjach, wyniosć będą wkrótce do 180,000 ludzi.

Sprawca zamachu na Freycineta zaczyna zeznaniem swoim nadawać barwę polityczną. Oświadczył on, że Freycineta znał tylko z fotografii, że strzelał do niego, „ponieważ Francja nie jest prawdziwą republiką, chociaż nosi jej nazwę.” „Zresztą—

dodał — nie czas teraz na odkrycie moich celów, znajdziecie szczegóły w moim pamiętniku, który usprawiedliwi mnie przed narodem. Nie jestem politykiem, ale chcę, aby Rzeczpospolita była prawdziwą.”

Lekarze oświadczyli, że sprawca zamachu na Freycineta jest obłąkanym.

Prawybory do sejmiku pruskiego każą spodziewać się, iż zmiana w ugrupowaniu i sile stronnictw nie nastąpi. Wolnomyślni utracili dotąd sześć mandatów, centrum trzy. Większości zachowawczej i nowy sejm nie będzie posiadał.

Voltaire zapewnia, że francuski korpus okupacyjny w Tonkinie zmniejszonym będzie do 12,000 ludzi. Co do Madagaskaru, zapewnia tenże dziennik, że francuzi zatrzymają tylko ważniejsze punkta handlowe wyspy, jako to: Tamatawę, Majunkę i Diego Suarez.

Anglia wysłała przeciw Birmie korpus złożony z 12,000 ludzi, podzielony na trzy brygady. Naczelne dowództwo sprawuje generał Prendergast. Brygadami dowodzą generałowie Norman, White i Forde. Naczelny komisarz angielskiej Birmy, mr. Bernard, zorganizował flotylę, złożoną z 45 parowców i pływających baterij, wyposażonych w działa oblężnicze i lekką artylerię.

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

(Otrzymane w dniu wczorajszym.)

Budapeszt 1-go listopada. — *Nemzet* zapewnia, iż konferencja zajmie się głównie rewizją rumelijskiego statutu organicznego w zakresie spraw celnych i urzędów bankowych. Serbja i Grecja nie będą miały powodu do zarzutów przeciw takiemu obrotowi rzeczy, owszem ograniczenie sprawy do tych rozmiarów będą uważały za tryumf swej polityki.

Paryż 1-go listopada. — Agencja Havasa zapewnia, że najwięcej widoków przed sobą ma następujące załatwienie kwestji bałkańskiej: Rumelja i Bułgarja pozostaną osobnymi prowincjami, wszakże statut rumelijski zostanie zgodnie z życzeniami ludności zmieniony.

Belgrad 1-go listopada. — Rząd serbski prowadzi dalej energicznie uzbrojenia. Minister finansów zamówił dostarczenie 10,000 centnarów metrycznych maki. Z Węgier nadchodzą codziennie transporty remonty.

(Agencja północna.)

Wiedeń 1-go listopada. — Hr. Kalnoky oświadczył komisji węgierskiej delegacji, że w ostatnich czasach nie zaszły żadne zmiany w stosunkach Austrii do Niemiec, ani też obudwu tych państw do Rosji. Stosunki względem Niemiec tak jak i przedtem opierają się na bezwarunkowym wzajemnym zaufaniu i żadne ewentualności naruszyć ich nie mogą. Co się zaś tyczy Rosji, to z państwem tem nie istnieją żadne oddzielne układy, ale stosunki względem niej mają tenże sam charakter przyjazny jak i w roku zeszłym. Co do kwestji bułgarskiej hr. Kalnoky tak się wyraził: Faktyczne zjednoczenie nie nastąpiło. Nikt nie uznał i nie zamierza uznać faktów spełnionych, dlatego też o wynagradzaniu innych państw bałkańskich nie może być mowy. O programie konferencji i zapatrywaniu się na nią innych mocarstw minister nie powiedział, w interesach tylko państwowych wspominał, że za podstawę konferencji wzięte będzie przywrócenie dawnego porządku rzeczy. Serbji udzielono przyjacielską radę zarówno jak i Grecji, ale do wywierania stanowczego nacisku Austrija nie ma prawa, są to bowiem państwa niezależne. Austrija żywi dla Serbji wiele sympatji, ale oświadczenie obowiązkowego popierania tej ostatniej uczyniłoby Austrię zależną od Serbji. Jeżeli Serbja atakuje Bułgarję, to czyni to na własne ryzyko. Czy Porta wystąpiła w Belgradzie z przedstawieniem co do takiego napadu niewiadomo, niewątpliwem jest to, że Bułgarja stanowi część terytorjum urreckiego, zresztą minister jest przekonany, że Serbja usłucha przyjacielskich rad Austrii i nie zejdzie z gruntu traktatów. Król Milan oświadczył teraz, że przekłada nawet zupełne przywrócenie dawnego stanu rzeczy nad przyrost terytorjum. Trzy cesarstwa od samego początku oświadczyły się za takim powrotem do przeszłości, który tembardziej jest ko-

niecznym, że przewrót dokonany został nagannymi środkami. Spodziewać się należy, że cel osiągnąć się da przez sam moralny wpływ mocarstw na narody bałkańskie. Nadto minister zrobił uwagę, że statut organiczny Rumelji Wschodniej potrzebuje pewnych poprawek, a zwracając się ponownie do stosunku względem Rosji, hr. Kalnoky rzekł: „Należy koniecznie przyjąć w rachubę różnicę interesów obudwu państw. Różnica ta warunkuje się jednakże nie brakiem życzliwości, ile raczej siłą okoliczności, zwalczenie których powinno być zadaniem każdego ministra. Powinniśmy dłożyć wszelkich usiłowań, aby podtrzymać przyjazne stosunki z Rosją. Jeżeli uda się ustanowić z Rosją zupełnie trwałe i zabezpieczone przeciw wszelkim ewentualnościom stosunki, będzie to wypadkiem wielce radosnym dla obudwu państw.”

Paryż 1-go listopada. — Freycinet przyjmował deputację armeńczyków. Deputacja prosiła, aby w razie rozszerzenia programu konferencji zwrócono uwagę na pragnienia armeńczyków. Minister odpowiedział, że żywi sympatje dla armeńczyków, ale sądzi, że konferencja zajmie się wyłącznie kwestją wschodnio-rumelijską.

Petersburg 1-go listopada. — *Journal de St. Pétersbourg*, mówiąc o niesnaskach między rządami bułgarskim i serbskim, dowodzi raz jeszcze konieczności położenia kresu na półwyspie bałkańskim bezrządowi, zagrażającemu niebezpieczeństwem doprowadzenia do bratobójczej wojny i do dalszych komplikacji. Rychle przywrócenie dawnego porządku rzeczy jest niezbędnem także i dlatego, że książę Aleksander nie spełnia swoich przyrzeczeń danych mocarstwom i przedsiębierze środki zmierzające do zlania rządów obudwóch prowincyj, usiłując jednocześnie zataić przed ludnością rzeczywiste usposobienie Europy i terroryzując kraj.

Petersburg 1-go listopada. — Zabroniono drukowania ogłoszeń prywatnych w gazecie *Żizn*, oraz sprzedaży pojedynczych numerów tego dziennika.

(Otrzymane w dniu dzisiejszym.)

Petersburg 2-go listopada. — Niezależnie od przepisów warunkujących wydawanie pożyczek na zboże, ministerjum finansów poruszyło kwestję nadania bankowi państwa oraz jego kantorom i oddziałom prawa wydawania sposobem próby przez trzy lata pożyczek pod gwarancją kwitów, wystawionych przez miejscowe administracje koleje żelaznych na przyjęte i będące w ich zachowaniu transporty zboża, z tem zastrzeżeniem, aby kolei żelazne odpowiadając wobec banku za całość transportów, zwracały je właścicielom dopiero po otrzymaniu od banku za wiadomienia o pokryciu pożyczki.

Petersburg 2-go listopada. — Według dzienników tutejszych, dr Kapustin departamentu lekarskiego mianowany został profesorem nadzwyczajnym higieny i medycyny sądowej przy uniwersytecie warszawskim.

Eksplozja w fabryce.

W dniu dzisiejszym, o godz. 7^{1/2}, zrana, straszny huk przeraził mieszkańców Pruszkowa.

Łoskot ten, silniejszy od strzału armatniego, rozległ się w okolicy stacji kolejowej, w jednej z kilku stojących tam, po większej części nowych, fabryk.

Ludzie biegli dowiedzieć się co się stało, a widok, jaki się oczom ich przedstawił, wymownie świadczył o zaszłym nieszczęśliwym wypadku.

W otwartej od północy dopiero fabryce igieł Li-kiernika i Bartolomey'ego, z budynku gdzie mieścił się kocioł parowy zostały tylko ruiny, a reszta budynku fabrycznego nosiła ślady uszkodzeń.

Powodem tego zniszczenia była eksplozja kotła parowego. Jaka była jej przyczyna, w pierwszej chwili nikt nie zbadał, natomiast zajęto się poszukiwaniem ludzi, których fabryka zatrudniała do sześćdziesięciu.

Zrazu sądzono, że tylko sześciu robotników, a w tej liczbie maszynista i palacz, odnieśli mniej lub więcej ciężkie uszkodzenia na ciele.

Dalsze jednak poszukiwania wykryły, że liczba poszkodowanych jest nieco większą.

Ciało jednego z nich Aleksandra Stochlewskiego, który padł zabity na miejscu, znaleziono dopiero po jakimś czasie.

Opóź tego do chwili, do której sięgają nasze informacje (godz. 1 min. 20), odszukano ośmiu ciężko rannych. Z nich dwaj są polacy, pozostali zaś Niemcy. Wszyscy zaś są ludźmi żonatymi i dietnymi.

Pierwszą pomoc rannym udzielono na miejscu, zawezwawszy przytem w drodze telegraficznej lekarza i felczerów z Warszawy. Tymczasowo umieszczono chorych w mieszkaniu właściciela fabryki.

Siła eksplozji była tak wielką, że odłamy kotła znaleziono odrzucone o kilkadziesiąt kroków od miejsca wypadku.

Straty zrządzone w fabryce dość znaczne.

W godzinę po wybuchu na miejscu zgromadziły się władze miejscowe, celem wyprowadzenia śledztwa co do przyczyny, jaka spowodowała eksplozję.

Bliższe szczegóły, o ile te będą zasługiwały na zaznaczenie, odkładamy do jutra.

Zjazd górników.

II.

Dziś o godzinie 1-ej otworzoną została druga sesja zjazdu górników.

Lista uczestników ciągle się dopełnia i obecnie zawiera 57 osób.

Między innymi obecni są dwaj reprezentanci Towarzystwa popierania przemysłu i handlu pp. Kislański Wł. i Wojciechowski, znajduje się również profesor uniwersytetu p. Jurkiewicz.

Kolej terespolska jest reprezentowaną przez inżyniera p. Niewęglińskiego.

Przewodniczący p. Skalkowski otworzył sesję za wiadomieniem, iż na porządku obrad jest kwestja produkcji węglowej.

W tym celu p. Mauve odczytuje obszerny referat, wykazujący anormalny stan taryfy kolejowej, utrudniającej przewóz węgla krajowego, gdy tymczasem zagraniczny cieszy się różnemi ulgami.

Referent odczytuje swą pracę tak niewyraźnie, iż niewielu uczestników zdaje sobie sprawę z odczytanej rzeczy.

W konkluzji p. Mauve dochodzi do wniosku, aby zjazd uchwalił popieranie w sferach decydujących zmiany taryfy, a mianowicie zrównania opłat za przewóz węgla lepszego z gorszym.

W dalszym ciągu p. Niedźwiecki odczytuje referat dotyczący zmiany taryfy za przewóz węgla, zmiany wysokiej utraty przy przewozie na wadze (3%, 4%) oraz obowiązkowego skłonienia kolei żelaznych do zastąpienia opału drzewnego na opał węglem kamiennym.

Nad obu referatami wszczęła się ożywiona dyskusja, w której biorą udział pp. Mauve, Niedźwiecki, Kozłowski, wreszcie Wurcel, inżynier-delegat z ministerjum komunikacji, sprzeciwiający się wszelkiemu obniżaniu taryf.

Dalsze szczegóły, dla nieopóźnienia numeru, odkładamy do jutra.

S. A.

GIEŁDA.

Warszawa, d. 2-go listopada 1885 r.

Za weksle długoterminowe na Berlin żądano 50.10 — bez zmiany. Płacono 50.05 i 50.02^{1/2}. Krótkoterminowemi obracano po 49.92 i pół, 49.90, później oddawano po 49.87 i pół i 49.85, przy żądaniu 49.95 — jak się udało.

Na pomniejsze miasta niemieckie oddano pewną sumę długoterminowych po 49.92 i pół i krótkoterminowych po 49.75.

Na Londyn 10.13 żądano — placono 10.12 i pół i 10.12.

Na Paryż 40.32 i pół, 40.27 i pół, a nawet 40.25, również stosownie do potrzeby sprzedającego i oporu nabywcy.

Na Wiedeń 81.25 żądano — placono 81.05.

Papiery słabo i w małym ruchu.

Listy likwidacyjne 89.40 i 89.15. Za większe 89.20 placono w niewielkich sumach.

Pożyczka wschodnia 97.50 w żądaniu. Za II-ej 97.10 placono, III więcej poszukiwana po 97.40 była placoną.

Listy zastawne ziemskie 97.15 w serji I-ej, placono 96.90, za II-ej, III-ej i IV-ej 97, za V-ej 93.75 żądano — bez obrotów.

Listy miejskie 95.25, 93.65, 92.60 i 91.76. Za III 92.40, za IV 91.60 i 91.50 placono.

Obligów nie notowano.

Listy łódzkie bez zmiany. I po 89 poszukiwane, II po 88.20, III po 87.20 ofiarowano.

Akcjami żadnych nie było obrotów.

Godzina 12^{1/2}. — Usposobienie niewyraźne, wyciekające. Brak kupujących.

J. Wł.

(1238) **Dyrektor K. Wodziński.**

(1235) *NH. Muskat.*

stale jest zaopatrywaną w najświeższe nowości w
wszystkich językach. (1239)

Redaktor-Wydawca «Kłosów» Nowy-Swiat N. 41

Do nabycia we wszystkich składach Nut.

z 3-ma włókami gruntu i łąk, z inwentarzem żywym i martwym, o godzinę drogą od Warszawy. — Wiadomość: Aleje Jerozolimskie № 4, u p. Stanisława Czachorowskiego. 2884

Korzystny Sklep

spożywczo-dystrybucyjny, na Krakowskim-Przedmieściu w domu po-bernardyńskim № 60 dawny, 20-kilka lat egzystujący do sprzedania w każdym czasie. Wiadomość i objaśnienia na miejscu. 2849

Sprzedaj Starodrzewu

W gub. Siedleckiej 10 wiorst od kolei, około 5,000 sztuk starych sosien. Wiadomość u adwokata przysięgłego W. Toczyskiego w Siedlcach. 2848

2,500 KÓP zarybku karpi

do sprzedania.—Zarząd gospodarstwa rybnego Księstwa Łowickiego, w Łyszkowicach, przez Skierniewice, gub. Warszawską. 2267R

Zakład Parasolniczy

Leopolda Kreusch,

egzystujący od lat 30, przy ul. Nowy-Swiat, przeniesiony został: przy ul. Świętokrzyskiej róg Włodzimierskiej.—Wielki wybór Parasoli i Parasolek, przyjmuje wszelkie pokrycia i reperacje. 2858

Prawdziwe Pierniki

w wielkim wyborze, przygotowała fabryka

Muzeum Pszczelniozgo

Przyjmują się wszelkie zamówienia na nadchodzące Święta. PP. Handlującym odstępuje się stosowny procent.

Ulica Koszyki № 1. 2874

Tanio, do wynajęcia zaraz, ładny

SKLEP

z oknem wystawowym i mieszkaniem. Ulica Żurawia № 28, 1-szy dom od Marszałkowskiej. 2276

Za przystępną cenę jest do sprzedania

Garnitur Mebli

składający się z 4-ch foteli większych, 4-ch mniejszych i kozety, przytem stolik orzechowy podręczny z szufladą.

Ulica Leszno № 6, u tapicera Strumillo. 2277r

Do korzystnego interesu handlowego w Warszawie, potrzebny jest

WSPÓLNİK

z kapitałem od 5 do 10,000 rs.

Oferty uprasza się składać pod lit. A. S., w kantorze Kurjera Warsz. 2865

FABRYKA WATY

Leopolda Minzberg,

ul. Nowy-Swiat № 34 i Orla № 10, poleca: Watki z Waty i Watę w najpiękniejszych kolorach do okien. Watę z puchem Edredonowym, Watę z wełny owczej, Watę opatrunkową, Watę blichowaną, oraz

Kołdry gotowe

kaszmirowe od rs. 7, tyfłkowe od rs. 4 k. 50. Przyjmują się także Kołdry do szycia. 2853

Do sprzedania

Para Koni

powozowych, rosiłych, oraz Szory używane. Wiadomość w kantorze M. Bersohna, ul. Elekoralna 5, każdodziennie od godz. 9—11 i od 1—3. 2882

PAROWA FABRYKA

Czekolady, Cukrów deserowych, Karmelków, Fruktów, Marcepanów i Angielskich

(MONPASSIER), nieustępujących w dobroci najlepszym markom zagranicznym, a znacznie od takowych tańszych

J. JANOWSKI

W WARSZAWIE.

Kantor, Skład Główny i Ekspedycja

Grzybowska № 51a, dom własny.

Numer Telefonu 366.

Sprzedaj Hurtowa i Detaliczna.

w Cukierni w Gmachu Teatralnym.—Telefon № 150.

w Cukierni Bielańska № 5, dom p. Rau.

Marszałkowska róg Chmielnej.—Telefon № 521.

Elekoralna róg Żimnej.—Telefon № 522.

Senatorska № 3, dom p. Dobrycza & Comp.

Poleca wszelkie Wyroby wchodzące w zakres Cukiernictwa.—PP. Handlującym odstępuje się rabat.—Uprasza się PP. Handlujących dla przedszej obsługi adresować wprost do Głównego Składu: Grzybowska № 51a, dom własny. 2300R

Liczne podziękowania osób prywatnych i świadectwa lekarskie, jak niemniej rozgłos i wzięcie w ostatnich czasach essencji pod nazwą

BRASSICON W. RUSSYANA,

używanej z wielkim powodzeniem w bólach głowy, migrenie, w cierpieniach nerwowych głowy, zawrotach, uderzeniach krwi do głowy, jak niemniej w dolegliwych bólach zębów, upoważnia nas do zalecania, jako środka prawdziwie nieocenionego w swoich skutkach.—Środek ten będąc lotnym, użyty na zewnątrz, nie pozostawia najmniejszych śladów bytności swojej w organizmie, działa zatem z nadzwyczajną szybkością i w niespełna dwóch minutach, usuwa najnieznośniejsze bóle głowy, będące często początkiem rozwinięcia się w następstwie bardziej groźnego cierpienia.—Hurtowa i detaliczna sprzedaż Brassiconu w Laboratorium W. Russyana, ulica Kotzebue № 3.—Cena za flakon 40 i 80 kop., z przesyłką na prowincję o 20 kop. drożej.—Brassicon koncentrowany rs. 1 kop. 50 i rs. 2 kop. 50, używany wyłącznie w migrenie. 2855

FABRYKA
wyrobów pończosznich
Gustawa Haehle,
poleca na sezon jesienny, wielki wybór Kaftanów i Kalesonów higienicznych, Pończoch i Skarpetek i t. p. dla dam, panów i dzieci.
Ogromne zapotrzebowanie Staników trykotowych, (Jersey Tailen) na jesień i lato, oraz znaczna podwyżka cła od tego artykułu, zachęciły mnie do rozpoczęcia na miejscu fabrykacji tychże staników, które co do gatunku i ceny, czynią wszelką konkurencję niemożliwą.
Wielki zapas Gorsetów paryzkich, od rs. 3 do 8 za sztukę, turniur i t. p.

Świętokrzyska 11. **GUSTAW HAEHLE** Świętokrzyska 11. 2265R

Fabryka Gorsetów „Au bon marché“,

Miodowa № 6, dawniej 4,

zawiadamia Szan. Publiczność, że właściciel fabryki przywiózł z Paryża na sezon bieżący nowy fason gorsetów, jakich żadna fabryka wyrabiać nie będzie, fason ten ma tę własność, że każdą figurę chociażby najgorszą, polepsza.—Fabryka zaopatrzona w wielki wybór gorsetów różnokolorowych z prawdziwymi fiszbiniami, oraz w szelki do prostego trzymania się i w gorsety mekkie.
Aby ułatwić komunikację z prowincją, fabryka urządziła tak, że każde zamówienie można za pomocą korespondencji załatwić,—co do ceny zaś, ta musi być przez zamawiającego oznaczona i z góry przysłana, fabryka zaś ręczy, że usilnie starać się będzie wszelkim wymaganiom zadość uczynić i z całą sumiennością zamówienia wykonać.—Miara powinna być dołączona, ma być brana na suknie, nie odliczając z tejże nic, I w pasie, II w gorsie, III w biodrach. 2259R

Z uszanowaniem, Fabryka Gorsetów „Au bon marché“, Miodowa № 6, dawniej 4.

Nowość! Nowość! PAPIEROSY

„S Z Y K“

w cenie kop. 60 za 100 sztuk, w pakunku po 100, 25, 10 i 5 sztuk, oraz

„LA BELLA“

w cenie rs. 1 za 100 sztuk, w pakunku po 100, 25 i 10 sztuk, poleca

Fabryka Tabaczna Towarzystwa „Union,“

dawniej L. KRONENBERG,

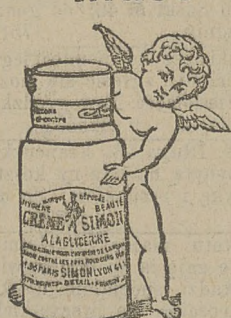
w WARSZAWIE.

2272R

Angielskiego języka

lekcje i konwersacje udziela H. Berger, Złota 31, mieszk. 8. 2873

Maść Simona

zalecana przez najznakomitszych lekarzy paryzkich i powszechnie używana przez wszystkie panie, leczy w ciągu jednej nocy, wszelkie krostki, pryszcze, zaczerwienienia itd. Pod wpływem tej maści szybko się goją pęknięcia, odmrożenia, oraz wszelkie inne zmiany na skórze, przy czem sama skóra wzma-

nia się, nabiera przyjemnego zapachu i staje się prześlicznie białą.

Proszek i mydło kremowe Simona mają ten sam zapach i posiadają też samą zadziwiającą skuteczność co maść.

J. Simon,

36, rue de Provence, Paris.

Dostać można we wszystkich aptekach, w składach perfum i u fryzjerów.

Z pozwolenia Władzy udzielam

Lekcyj Tańców

salonowych, w Warszawie i na prowincji. A. Sawicka, Długa № 18 nowy. 2861

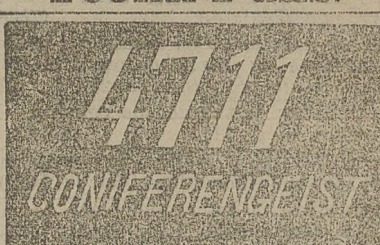
BIELIZNA o 50% taniej,

bo w mieszkaniu, sprzedaję wszelką bieliznę damską, męską i dziecięcą, koszule mekkie z madapolanu, gorsy webowe, po rs. 1.50, płóciennę począwszy od rs. 2.25 itd., kaftany damskie po kop. 80. Fabryka prowadzona pod dobrym zarządem; fasony i robota jak najlepsze.

Senatorska № 18, nowy № 26, wprost kościoła na parterze.

Specjalna Fabryka Bielizny

Teofili Fuks.

(WODA LEŚNA),

uznana przez Lekarzy za najlepszą, poleca się szczególnie do odświeżania powietrza w pokoju.—Nabyć ją we wszystkich znaczniejszych perfumerjach w Warszawie. 2019R

Nie wytrzymują konkurencji

żadne kremy ani kosmetyki z zaletami Marmontowego Mydła: skóra gruba, żółta pomarszczona, ustępuje miejsca białości, miękkości i przezroczystości cery, po kilkakrotnem użyciu. Cena kop. 45. Składy w Warszawie: w nowo-otworzonym Kosmetycznym magazynie à la Renaissance, przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście, dom hr. Krasińskiego № 7.—Tamże do nabycia oryginalny Puder w płynie „La beauté Eternelle,” nadaje on twarzy przezroczystość, białość i pozór młodocianej cery, nadto usuwa piegi, plamy i opierzczenie twarzy.—Cena № 1 rs. 2; № 2 rs. 1 kop. 50. przesyłka 50 kop.

Główny Skład w Perfumerji à la Renaissance, ul. Krakowskiej-Przedmieście № 7, obok Toura; u Kalinowskiego, Krakowskie-Przedmieście № 83; u Lipinka, róg Niecałej i Wierzbowej; u Leona, ulica Nowo-Senatorska № 4. 2118r

Wyprzedaj Magazynu Mebli

dobrej roboty, po cenach b. przystępnych.—Nowy-Swiat № 32, róg Foksalu.

2661 Witkowski.

Wspólniczka

do fabryki pudełek, posiadająca 100 rubli, zechce się zgłosić: róg Alei Jerolimskiej i Kruczej № 49. 2252r

Wzrost i wychowanie.

Potrzebny student matematyk za skromnym wynagrodzeniem. Wspólna 27. Wiadomość u stróża. 17585

Potrzebna na wieś nauczycielka szwajcarska lub polka, z dobrym akcentem francuskim i konwersacją niemiecką. Pierwszeństwo mieć będzie ta, która pełniła już obowiązki. Dobra rekomendacja jest wymagana. Zgłosić się: hotel Saski № 46, od godz. 3-aj do 4-aj po południu. 17513

Do kompletu nauki języka niemieckiego i literatury niemieckiej, zgłosić się może kilku uczestników. Wiadomość: Nowogrodzka № 31 stary, mieszkania 8. 17553

Prof. de Préchamps, Długa 23. Francuzka z niemieckim, przybyła na własny koszt, z patentami, z muzyką i rysunkiem, do umieszczenia. 17594

Student uniwersytetu mający 11-letnią praktykę, poszukuje zajęcia w Warszawie i na prowincji. Prowadzi specjalnie naukę początkową i przysposabia do wszystkich klas gimnazjów męskich i żeńskich. Udziela także korepetycji w zakresie gimnazjalnym. Oferty uprasza się składać w kantorze Kurjera pod wyrazem: "Wychowanie." 2416

Prof. de Préchamps, Długa 23. Paryżanka wykształcona daje lekcje u siebie i na mieście. 17546

Nauczycielka która posiada wyższy patent rządowy, pragnie udzielać korepetycji, lekcje i języka francuskiego. Wiadomość: ulica Hoża róg Kruczej № 22, mieszkania № 20, od g. 3-5. 17584

Francuzki, bony wyższe, mogą otrzymać natychmiast korzystne miejsca. Wiadomość w biurze nauczyciel. Anny Damerau, Krakowskie-Przedmieście № 38, wprost Saskiego placu. 17586

Posady i prace.

Uczeń potrzebny do introligatora i wyrobu pudełek. Marszałkowska 125. 16420

Małżeństwo poszukuje miejsca do pana wiekowego lub do wdowca, do zajęcia się dziećmi i gospodarstwem kobieta energiczna, sumiennie pojmująca swoje obowiązki, za mieszkanie, jaką pensję. Oferty proszę składać w kantorze Kurjera pod lit. M. E. 17397

Klasy St.-Petersburskiego gimnazjum, poszukuje miejsca praktykanta w kantorze przemysłowym, handlowym, lub w jakiegokolwiek instytucji prywatnej. Wiadomość: Świętokrzyska № 12-16, m. 27. S. G. 17207

Panny zdane potrzebne są do krawieczki i czynni damskiej. Solna № 11. 17439

Potrzebna jest panna, kompletnie uzdolniona do kroju sukien. Ul. Szpitalna № 3, mieszkania 2. 17411

Panny potrzebne są do staników, spódnicy i rękawów, uzdolnione. Ulica Złota № 41 nowy, mieszkania 13. 17366

Panny uzdolnione do kwiatów i podręczne potrzebne są zaraz do pracowni Wandy Wiszniewskiej. Świętojeńska 24. 2413

Potrzebny jest uczeń do cukierni. Marszałkowska № 117. 17549

Zaraz potrzebny tapicer, do magazynu mebli Józefa Witkowskiego. Nowy-Swiat № 32. 17539

Potrzebne są panny podręczne do sukien. Ulica Grzybowska № 48, m. 31. 17539

Zdolny preser i maszynista litograficzny, poszukuje miejsca. Oferty proszę składać w kant. Kur. Warsz. pod lit. K. K. 17496

Prządca kawaler poszukuje odpowiedniej posady za wynagrodzeniem rs. 200, zaraz lub od 1-go Stycznia. Zgłoszenia przyjmuje biuro W. Łuczynskiego, ul. Trębacka № 1. 17549

Osoba odpowiednio uzdolniona, poszukuje okazja lektorki. Oferty uprasza składać w kantorze Kur. War. pod lit. M. M. 17466

Potrzebne są panny do okryć i maszynistka. Krak.-Przedm. № 40, od frontu. 17544

Uczeń potrzebny do stolarza meblowego. Ulica Orla № 10. 17544

Osoba młoda posiadająca języki, inteligentna, dobrze obeznana z handlem, mogąca się wykazać poważnymi rekomendacjami, znajduje zaraz miejsce w magazynie jubilerskim, Krakowskie-Przedm. № 9. 2430

Kupno i sprzedaż.

Wschód. Dywany perskie, bucharskie, angielskie, strzyżone i gładkie, wołkowe, uralskie, serwety, najroznorodniejsze chodniki, oraz różne wyroby orientalne, poleca specjalny skład dywanów, Mazowiecka № 16, w podwórzu. Ceny najniższe. 2256

Meble: garnitur czarny rzeźbiony orzechowy, gustowny, urządzenie jadalnego pokoju dębowe, oraz inne meble z kilku pokojów, tanio do sprzedania. Chmielna № 25, nowy № 35, stróż wskaże. 16773

Meble: garnitur czarny, rzeźbiony, jedwabiem kryty, garnitur orzechowy, garnitur cały kryty, otomana, szeslongi i różne meble, tanio do sprzedania. Mokotowska № 23, róg placu św. Aleksandra, wiad. u stróża.

Do sprzedania zupełnie nowy fortepian fabryki Kralla i Seidlera. Wiadomość: ul. Chmielna (8) 14, w mieszkaniu p. Dłużniewskiej. 17587

Meble, garnitur czarny i orzechowy, ozdobne urządzenie jadalnego pokoju, dębowe, oraz inne meble i lustra, tremo i firanki, z 6-ciu pokojów kompletne urządzenie, do sprzedania bardzo tanio, częściowo, przy ul. Chmielnej № 32 nowy, pomiędzy Bracką i Marszałkowską, mieszkania 9. 17488

Futro szuba niedźwiadki, mało używane, do sprzedania. Pańska 25, m. 1. 17574

Meble bardzo gustowne, z 5-u pokojów, garnitur ozdobne, szafy, łóżka, umywalnia, toaleta, z jadalni eleganckie dębowe urządzenie, biuro otomana, biblioteka, oraz kolumny, kandelabry, dywany, firanki, do sprzedania tanio, przy ulicy Chmielnej № 22, (nowy 28), idąc od Brackiej 3-ci dom, w bramie, 1-e piętro, mieszkania 3. 17530

Meble do sprzedania z kilku pokojów, razem lub częściowo, bardzo tanio. Chmielna № 8, nowy 14, mieszkania 9, między Bracką i Nowym-Swiatem. 17105

Meble tanio do sprzedania, garnitur czarny i orzechowy, lustro, krzesła fantazyjne, trema, kredens, krzesła, stół, szafy, stolik damski, komoda, łóżka toaleta, umywalnia, kolumny, dywany, dwie szafy bogato rzeźbione, dębowe; firanki, chodniki, Ul. Marszałkowska № 111, między Złotą i Chmielną, na pierwszym piętrze, miesz. 16. 17558

Meble ozdobne do 4 pokojów, garnitur czarny, rzeźbiony, kryty aksamitem, lustra, tremo buduarowe, ozdobne szafki, szafy, szeslong, umebłowanie jadalnego pokoju, biurko, łóżka, toaleta, umywalnia, krzesła fantazyjne, kolumny kwiaty, razem lub częściowo do sprzedania. Zielenia 11, nowy 19, mieszkania 4. 17558

Futro lisy świeżo kryte materja, garnitur tumakowy, paltó syberyjskie i sukien czarna jedwabna, do zbycia. Ulica Warecka № 15/13, mieszkania 6. 17498

Meble garnitur salonowych, oraz inne tanio. Nowy-Swiat 16, róg Jerozolimskiej, stróż wskaże. 17536

Salona za rs. 18 do sprzedania. Bielańska № 8, 1-e piętro, mieszkania 3. 2436

Do sprzedania: 100 łokci czarnej materji jedwabnej, 100 łokci kolorowej materji jedwabnej, na suknie, sztuka płótna w lepszym gatunku. Cena stała. Wiadomość: kiosk, ul. Bracka róg Chmielnej. 17505

Do sprzedania futro męskie i sukien czarna. Włodzimierska № 5, m. 6. 17369

Czarnych lisów syberyjskich błam piękny. Warecka 9 nowy, mieszkania 48, od 3-aj po południu. 17347

Poloneza syberyjska, lampa wisząca do przedpokoju, prawie nowe, do sprzedania. Krucza 24, m. 36, od 10-3. 17403

Garnitur mebli ładny, stoły, lustra, futro męskie, do sprzedania. Warecka 9 nowy, mieszkania 48, od godz. 4 po połud. 17014

Fortepian palisandrowy fabryki Kralla i Seidlera, o 7 oktavach, z przyjemnym metalicznym głosem, w dobrym stanie, do sprzedania za rs. 250. Zielony plac № 13, m. 8, obok hotelu Francuskiego. 16949

Kareta dwu-osobowa, faeton-Victoria, sanki, kupraż do sprzedania. Marszałkowska 15, stróż wskaże. 2444

Szafa sklepowa, duża, ozdobna, z lustrami i szafkami, zdadna do magazynu mód do sprzedania. Marszałkowska 11, szwajcar wskaże. 2443

Tanio fortepian Buholtza, bardzo dobry; rozmaite meble, łóżka żelazne. Krakowskie-Przedmieście № 14, miesz. 10. 17528

300 narzędzi tokarskich, amatorskich i maszynka do wyrzynania drzewa, prawie nowe, w szafce mahoniowej do sprzedania, za rt. 100. Adres w biurze ogłoszeń, Senatorska 18/26. 2441

Kanapa i sześć napoleonek mahoniowych za rs. 25. Chłodna № 32, w prawej oficynie na dole. 17503

Futro damskie i sukien do sprzedania. Ul. Złota № 15 (nowy 30), miesz. 16. 17375

Meble do sprzedania: garnitur czarny, szeslong, kanapka buduarowa, krzesła fantazyjne, lustra, kolumny czarne, stolice i biurko damskie, biblioteczki, szafki do bielizny, bardzo ozdobne, toaleta wielka paryskiego wyrobu, wytwornie rzeźbiona, z jadalni umebłowanie dębowe, stolice do kart, wieszadła, firanki, lampy, obrazy olejne i wiele sprzętów domowych. Bracka № 20, szwajcar wskaże. 17126

Czapki sukienne, kortowe męskie w różnych formach, można „najtaniej kupić” u Truchlińskiego, Marszałkowska 139. 2419

Jalowieczki dwie rasy morawskiej, Kuhländl, do sprzedania w mleczarni lechniejskiej, Marszałkowska 4a. 17385

Pianino nowe czarne do sprzedania. Złota № 32, mieszkania 13. 17416

Kupuje: książki, sztychy, obrazy, porcelanę, kryształ, brzozy, zegary, zbroje, dywany, makaty, szale, meble, wszelkie przedmioty starożytne i nowsze. Księgarnia antykarska B. Bolcewicza, Saski plac Nr 5, róg Królewskiej. 15014

Szal francuski nowy do sprzedania za b. smierną cenę. Wiadomość: ulica Freta-Wąska № 30, miesz. 4, dom Wrzoska Jana.

Do sprzedania: szafy masiv mahoniowe, ozdobne do urządzenia apteki, cukierni i t. p., oraz krzesła i stoły z blatami marmurowymi, przy ulicy Trębackiej № 9/11, dom Steinkellera, stróż wskaże. 17419

Dywany, serwety, chodniki, kołdry, „najtaniej kupić” w głównym składzie Giełzyńskiego, Marszałkowska 137. Handlującym rabat. 2386

Do sprzedania: mufka, kołnierz sobolowy i obłożenie futra tomakowe. Wspólna № 10, m. 5, od godziny 2-6 po południu. Tamże jest szal biały koronkowy staroświecki, bardzo ładny, do sprzedania, mogący służyć do przybrania sukni lub za sortie de bal.

Pianino zagraniczne do sprzedania. Róg Chmielnej i Złota № 1, m. 1. 17577

Fortepian Erarda jest do sprzedania na raty. Rano od 10-12. Erywańska 3, m. 2.

Szafy i półki sklepowe do sprzedania tanio. Róg Mokotowskiej i Pięknego № 3.

Skarpetki wełniane po kop 40 sprzedaje skład maszyn pończosznich, pojedynczo i hurtownie, Mazowiecka 14. 1862

Biblioteka, meble, kredens, stół, krzesła, łóżka, szeslong, szafy, szuba damska, futra męskie. Szpitalna 5, miesz. 1. 17310

Fortepian w rodzaju pianina, z pięknym tonem, do sprzedania za rs. 140. Ul. Leszno № 77B, wiadomość u właściciela domu.

Fortepian sprzedaje na raty, wynajmuje. Nowy-Swiat 47. Kędziński. 15410

Maszyny pończosznice, nowej, ulepszonej konstrukcji, poleca skład maszyn Juljana Berg. Mazowiecka 14. 97

Interesa handl. i majątk.

Sklep z eleganckim urządzeniem do sprzedania za rs. 160. Sińska № 50. 2433

Do interesu bardzo korzystnego koncesjonowanego przez rząd, potrzeba wspólnika lub współczelki z kapitałem kilku tysięcy rubli. Złota 5, miesz. 5, od g. 3-5. 17514

Potrzebne rs. 5,000 na 1-szy % hypoteki majątku pod Warszawą. Wiadomość: ulica Marszałkowska 54, mieszkania 19, od godziny 4-6. 17573

Interes przemysłowy dający obrotu rubli 60,000. potrzebuje wspólnika z 3,000-4,000 rs. do nabywania materiałów za gotówkę. Wiadomość: Marszałkowska № 105, mieszkania 4, od godziny 4-6. 17405

Sklep niciarsko-norymberski od 5 lat egzystujący, z powodu wyjazdu do sprzedania za przystępną cenę. Wiadomość w tymże sklepie u właścicieli, Rymarska № 5. 17356

Dystrybucja do sprzedania. Wiadomość: Wąska-Freta № 25, w sklepie. 17367

Zadany jest do nabycia interes handlowy lub przemysłowy, z pewnym obdytem, w cenie około 10,000 rs., w zamian za dom w Warszawie. Oferty w kantorze Kur. War. pod adresem N. N. (handel). 2420

Powazki. Grób do odstąpienia. Wiadomość: kiosk, przed domem Roetzlera, Krakowskie-Przedmieście. 17289

Skład węgla do sprzedania. Wiadomość: Ulica Długa № 28. 2438

Dystrybucja do sprzedania za rs. 250. Marszałkowska 92, blisko dworca. 17520

Sklep wiktualów do sprzedania, w bardzo dobrym miejscu. Wiadomość: ulica Niecała № 11, w sklepie wody sodowej. 17534

Interes przynoszący dochodu 100%, bez konkurencji na okolicę Radomia do sprzedania, lub oddania w spółkę, cena rs. 600 z towarami i urządzeniem. Adres: Jan Tomczak, piekarnia wiedeńska i fabryka pierników, Radom. 17499

Poszukuje się interesu pewnego, dobrze procentującego, do spółki lub nabycia, kapitał około 4,000. Oferty przyjmuje kiosk, Plac Teatralny lit. T. 2445

Placu 10,000 łokci kwadratowych, za rogatką Belwederską, jest do sprzedania, za cenę bardzo przystępną. Blizsza wiadomość: ulica Danielewiczowska № 2, w składzie wódek. 17286

Do sprzedania folwark, gubernia warszawska, powiat Nowo-Miński, z Warszawy dwie godziny jazdy, wólk 32½. Blizsza wiadomość: Krochmalna 38, mieszkania 7, u p. Baranowskiej, od 10 do 2-aj i na Dzikiej № 70, dom p. Gano, St. Mierosławski, od 4-aj do 6-aj. 17017

Do wypożyczenia na pierwszy numer hypoteki po towarzystwie rs. 8,000. Wiadomość: Złota № 15/33, m. 9, pomiędzy 4-tą i 5-tą po południu. 17258

Magle do sprzedania. Krakowskie-Przedmieście № 73. 17430

Sklep wiktualów do sprzedania z powodu zmiany interesów. Pańska № 76A. 17599

Sklep z wyrobami żelaznymi do sprzedania. Marszałkowska № 92, miesz. 11, od 2-aj do 4-aj po południu. 17491

Lokale.

Pokoiki dwa na dole, z meblami, pościelą, samowarem, obsługą, Krakowskie-Przedmieście 7. 17328

Pokój umebłowany, z opałem, usługą lub z całodziennym utrzymaniem. Widok 5, m. 1.

2 pokoje kawalerskie na 1-m piętrze za rs. 12 miesięcznie z góry, zaraz do wynajęcia. Marjensztadt 4, nad Wisłą. 17519

Pięć lub sześć pokojów zupełnie odnowionych, z kuchnią, komórką, zlewem, waterklozetem i balkonem, na 2-m piętrze od frontu. Róg Marszałkowskiej i Hożej № 83.

Do wynajęcia w każdym czasie lub od 1 Stycznia, przy rogu ulicy Leszno i Przejazd № 653/4, 6 pokoi, przedpokój i kuchnia, na 1 piętrze, może być i rozdzielony. Wiadomość u rządzący domu. 2425

Na 1-m piętrze 6 lub 5 pokojów, kąpiele i wszelkie wygody, zupełnie odświeżone, dom za Nowozielną, Zielenia 31. 17361

Przy znacznej rodzinie dwa pokoje umebłowane do odnajęcia, razem lub pojedynczo. Blizsza wiadomość: Hoża 26-7. 17352

Pokój przy rodzinie dla przyzwoitej kobiety. Cena nader przystępna. Chmielna (17) 27, od 1-aj do 5 zastac można w domu.

Jest do wynajęcia zaraz ładny pokój umebłowany lub nie, z osobnym wejściem, dla emeryta lub innej osoby spokojnej i przyzwoitej. Sienna № 17, na 1-m piętrze, m. 4.

Pokój frontowy z osobnym paradysem wejściem, z samowarem, meblami i usługą. Wspólna № 40, mieszkania 6. 17016

Sklep do najęcia zaraz za rs. 100 rocznie, sam lub z mieszkaniem. Róg Pięknego, Kruczej i Mokotowskiej № 3. Tamże szafy i półki sklepowe do sprzedania. 17386

2 pokoje z kuchnią za rs. 100 rocznie zaraz do najęcia. Róg Pięknego, Kruczej i Mokotowskiej № 3. 17387

Sklep z mieszkaniem do wynajęcia od Nowego-Roku, przy ulicy Miodowej, w zwanym pałacu Dyżmańskich № 2, wiadomość u właściciela. 16738

Oficyna oddzielna mająca dużo światła, składająca się z parteru i pierwszego piętra, do wynajęcia od 1 Stycznia 1886 r. lub wcześniej, za cenę przystępną. Lokal powyższy jest bardzo wygodny na obszeru warsztat, zakład przemysłowy, skład towarów, szkołę i t. p. Wiadomość przy ulicy Bednarskiej № 26 (pierwszy dom za Dobroczyńnością), albo u właściciela, Krakowskie-Przedmieście 42, mieszkania 3. 17597

Do wynajęcia zaraz dwa umebłowane pokoje z przedpokojem. Obozna № 3, m. 4, 1-szy dom od Krakowskiego - Przedmieścia, 1-e piętro od frontu. 17598

Doniesienia rozmaite.

Tramwaj, "kalendarz humorystyczny, zawierający przeszło 30 kolorowanych rytych. Tekst najlepszych humorystów. Cena kop. 20. We wszystkich księgarniach, kioskach i u kolporterów. Skład główny: księgarnia Paprockiego. 17360

Opakowanie mebli, fortepianów, tanio, solidnie. Zakład opakowań, Mokow, Solna 18.

Dukowska akuszerka, przyjmuje osoby spodziewające się słabości w wspólnych i oddzielnych pokojach. Opieka troskliwa, dyskretna, umieszczenie dziecka. Opłata niska. Bednarska № 21. 17341

Młoda kobieta ze zdrowym i świeżym pokarmem, życzy sobie przyjąć dziecko do piersi. Ulica Łucka 23, m. 34, dom Götz.

Dziecko jest do wzięcia za swoje, niechrzczone, chłopiec. Ul. Furmańska № 8, mieszkania 14, 3-e piętro. 17571

Weksel rs. 200, wystawiony dnia 11/10 przez pana Lejbusa Glassweina, platny dnia 10/3 86, na zlecenie pana L. Glassweina i przez tegoż in blanco żyrowany zgubiony został. Ostrzega się, aby nikt takowego nie nabywał, gdyż stosowne kroki gdzie należy poczyniono. Znalazcę uprasza się o oddanie za nagrodą, do M. J. Spielreina, Pawia № 1/5.

Ma 27 b. m. przechodząc ulicą Marszałkowską, zginał piesek pokojowy, rodzaj wyłeczka angielskiego, koloru ciemno-żółtego, aż do białego, z długim włosiem, biały pod mordką i kiciastym żółtym ogonkiem, zakończonym białą. Łaskawy znalazca zechce odprowadzić na ulicę Wspólną № 30, mieszkania 6, za stosownym wynagrodzeniem.